

Debatten van de provincieraadszitting

23 november 2010

OPENBARE ZITTING**De heer voorzitter**

Goedemiddag, collega's. Wilt u plaatsnemen? Sluit de deuren alstublieft. Fores claudantur. Dat is Latijn voor 'sluit de deuren'. Men spreekt hier ook Latijn maar het mag niet meer. Ik open de vergadering van de provincieraad van 23 november 2010. Verlofaanvraag heb ik van mevrouw Annelies De Meersman, Jamila Lafkioui, Yoeri Note, Nicole De Vos, Marina Van Hoorick en Annick Willems. Zijn er nog meer, mevrouw de fractieleider?

Mevrouw Van der haeghen

Mevrouw Katie Van Cauwenberge verontschuldigt zich, voorzitter.

De heer Joris

Steve Herman zal later komen.

Mevrouw Van der haeghen

Ik ben nog een collega vergeten. Mevrouw Patricia De Meyere is tevens verontschuldigd.

De heer voorzitter

We zijn aan het leefmilieu gekomen, niet aan het milieu maar aan het leefmilieu, met de attributies van meneer Hertog. Tussenkost nummer 40, tussenkost van Eddy Schollaert. Ik heb begrepen dat die vraag gesteld zou worden aan meneer Dauwe in het debat over milieu.

De heer Schollaert

Dat is correct, voorzitter. Meneer Hertog en ikzelf hebben het erover gehad en meneer Hertog stelde voor de vraag te verschuiven naar meneer Dauwe.

De heer voorzitter

Dat gaat dan naar leefmilieu. Het is goed. We gaan dat er wel tussen schuiven. Dat brengt ons tot mevrouw Kathleen Hutsebaut. Bemerkingen in verband met de peilverhoging in de coupure Breegracht. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Hutsebaut

Geachte voorzitter, griffier, gedeputeerden, beste collega's, tijdens het laatste werfoverleg omtrent de peilverhoging in de coupure werd door de gemeente een aantal knelpunten naar voren gebracht. Graag wil ik enkele bemerkingen bij deze studie maken. TMVW meldde dat de Breegracht, een waterloop van de derde categorie, nu reeds problemen oplevert met de afwatering. Deze werd reeds gedeeltelijk hergeprofileerd en voldoet heden maar zal niet voldoen bij hevige regenbuien. Het bouwen van een bypass, een pompstation en een terugslagklep kan een oplossing bieden bij deze hevige regenvallen maar deze investering is dit jaar niet voorzien in onze budgetten. Voorziet de provincie maatregelen om te voorkomen dat door de peilverhoging van de coupure het waterpeil in de Breegracht stijgt? In principe is het een provinciaal subsidiereglement voor bijvoorbeeld een pompgemaal, enkel van toepassing op werken van de tweede categorie, door de gemeente uitgevoerd, maar aangezien dit een noodzakelijke voorwaarde is voor de peilverhoging zou misschien 50%

subsidie wel mogelijk moeten zijn. Is dit bespreekbaar? Mijn vraag is de stuw niet afwaarts maar opwaarts de Damstraat te plaatsen. Zo worden een eventuele bypass van de Breegracht, de tuin van de aangelegene woningen en de zijgracht niet beïnvloed door opstuwing van het peil van 7,5 TAW. Wij wensen voor de aanliggende percelen de landbouwfunctie te verwaren. Hoe zal de voorziene peilverhoging trouwens gebeuren? Is het niet opportuun voor de twee staande oude constructies nieuwe schotbalken te maken, zodanig dat de graduele peilverhoging eens kan worden uitgetest? Misschien is opwerpen van tijdelijke dammen met zandzakjes ook een mogelijkheid om het voorziene eens te testen. Ook de waterbodem van de Breegracht, dus die waterloop van de derde categorie, is ongetwijfeld heel sterk vervuild. Voorziet de provinciale ondersteuning ook om de waterbodem te saneren? Wij hebben daar ook geen budget voor beschikbaar. Anderzijds is de sanering van de Breegracht om de waterkwaliteit in de coupure te verbeteren. Wij zijn er alvast heel tevreden mee dat de ruiming van de coupure zal gebeuren en dat er een budget voor is vrijgemaakt, waarvoor onze dank.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Dat brengt me tot energie. Tussenkost mevrouw Goedele de Cock. Pleidooi voor gezamenlijke energieaankopen voor de Oost-Vlaamse inwoners. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u, voorzitter. In de loop van het jaar heb ik een tussenkost gehouden over een gezamenlijke energieaankoop voor de Oost-Vlaamse inwoners voor elektriciteit, stookolie, aardgas en natuurlijk ook groene energie. De provincie Antwerpen heeft ondertussen een actie op het getouw gezet. Is onze provincie ook van plan dit initiatief voor haar inwoners te organiseren in 2011? Zo ja, zal de provincie dat doen voor elk van deze energievormen en voor welke energievormen eventueel niet en waarom? En als men een actie onderneemt, op welke termijn ziet men die dan? Is dat in het voorjaar 2011 of eerder in het najaar en als men dat niet zou doen, waarom niet? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Cock. We gaan over naar een algemene tussenkost over milieu en in het bijzonder vraag naar eigen initiatieven hieromtrent of het gebrek eraan. Wij zullen straks horen wat het zal worden. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. In onze rol van oppositie zijn we in eerste instantie blij met een aantal initiatieven die genomen zijn in dit domein. We zijn overigens al blij dat dit een domein is maar u zult onze positie ook begrijpen dat we daar nog een heel eind verder in zouden gaan en dat we ook een beetje de rol van waakhond willen spelen in dit verhaal. We hebben de vorige raad afgesloten of bijna afgesloten het een heel sterk signaal door ons rond kernenergie. Het lijkt me dat de weg die daarover is ingeslagen in het provinciaal beleid ook vertaald moet worden naar een aantal andere initiatieven. Het zwaar inzetten op niet-fossiele brandstoffen, ook biobrandstoffen, is alleen geen zaligmakend verhaal. Dat zouden we moeten terugvinden in verschillende beleidsdomeinen die een beetje zouden kunnen aangestuurd worden vanuit dit beleidsdomein energie. Dat kan over heel wat dingen gaan. Hoe zit het met onze spaargelden? Hoe zit het met onze beleggingen? In welke mate zijn we ons ervan bewust dat wij misschien wel beleggen in kernenergie omdat we sommige investeringsfondsen of sommige spaarproducten aankopen of sommige banken stimuleren die daar belangrijke inspanningen voor leveren? Dat is ook al iets dat we zouden kunnen doen. Het hoofditem

van mijn tussenkomst gaat over investeringen. Ik ben van mening dat wij er als overheid zeer goed aan zouden doen om te investeren in een sector waar alle overheden van dit land, als we dit samen zouden doen, heel erg stimulerend zouden kunnen werken en ook werkgelegenheid zouden kunnen creëren. Je krijgt dan een aantal schaafeffecten, bijvoorbeeld het feit dat door een grotere aankoop de prijzen van producten zoals PV-cellen dalen. Nu zien we dat al een stukje. De vraag is in welke mate we dat naar tewerkstelling zouden kunnen vertalen in ons land. We hadden we dat misschien nog sterker kunnen doen als we dat eerder hadden gedaan, ook met de provincie. Misschien hebben we die boot nog niet gemist. Misschien kunnen we daar nog stappen zetten. Een kanttekening daarbij. De overheid is in dat verband een meer betrouwbare partner dan de privé-investeerder, want wij gaan niet dood, wij verliezen onze job niet, wij worden niet ziek. Als de overheid investeringen doet dan worden ze hoogstens wat laat uitbetaald maar daarmee kun je een sector heel sterk stimuleren. Dat is één element. Ik ga zo meteen even bekijken wat we op dat vlak doen. Nu, één ding intrigeert mij in de beleidsnota waar men dat een beetje lijkt te suggereren. De CO₂-uitstoot van vliegtuigreizen, gemaakt door leden van de provincie, zou worden gecompenseerd door projecten te ondersteunen die dat initiatief zouden compenseren. Ik stel mij daarbij dan de vraag welke projecten dat dan zullen zijn. Zullen dat eigen provinciale projecten zijn of gaan wij een soort afluut kopen, emissierechten in het buitenland, en is ons geweten dan weer gesust? U zult van mij begrijpen dat ik uiteraard zou kiezen voor de eerste optie. Ik neem er een paar sectoren uit: windenergie. Op dit moment blijven we daar een beetje qua eigen investeringen met onze honger zitten. We doen wat kleine initiatieven in het demopark. Dat is al iets maar het is jammer. Het kan toch niet zijn dat wij alleen maar blijven toekijken en zelf geen eigen project zouden kunnen opstarten en dat er misschien nog wat intensiever gezocht moet worden en wat proactiever gewerkt moet worden. Daarnaast – dat is een initiatief dat ook in de beleidsnota wordt aangekondigd – gaan we een actievere rol spelen als regisseur. We gaan een loket openen om de hele merkwaardige effecten op de markt van de windenergie en de plaatsing van installaties wat tegen te gaan omdat verschillende initiatiefnemers op dezelfde plaats tegenstrijdige of niet-complementaire initiatieven willen nemen. Dat is een goed element dat we daar tussen willen komen maar misschien moeten we nog wat verder gaan. Misschien moeten wij de regie in handen nemen en dan zouden we een stuk proactiever kunnen werken. We zouden dan kunnen zeggen: kijk, dat zijn de beschikbare locaties. Er zijn zo veel inplantingen mogelijk en begin dan te bieden in plaats van het initiatief rond de projecten over te laten aan de markt. Ik ga even door naar fotonvoltaïsche cellen. Een tweede terrein waar we initiatieven zouden kunnen nemen. We doen het niet. We laten het over aan de privé sector om dat te doen bij ons. Dat is een beetje jammer want we hebben er natuurlijk niet zo goed zicht op maar het is niet ondenkbaar dat we daardoor middelen onttrekken aan de markt. Het is niet ondenkbaar dat daardoor middelen die nu naar de provincie zullen gaan, eigenlijk hadden kunnen leiden tot private investeringen waar die anders misschien helemaal niet zouden plaatsgevonden hebben. Eigenlijk hebben wij als overheid opnieuw de mogelijkheid om zelf die investeringen te doen en daar de eigen vruchten van te plukken. Een volledige bloemlezing van waar we allemaal initiatieven zouden kunnen nemen, zou veel te ver leiden want die zitten ook in energiebesparing, die zitten ook in vernieuwing van installaties en renovatie die, denk ik, op het ogenblik al min of meer op poten staat maar waar wellicht nog een stuk vooruitgang kan worden geboekt. Maar afsluiten wil ik toch met één elementje waar misschien nog niet echt aan gedacht was: ons wagenpark. Daar is al een tussenkomst over geweest maar niet in die zin. Misschien moeten we daar ook eens proberen met een investering een voorbeeld te stellen. Waarom moeten wij niet eens proberen te rijden met hybride wagens of met wagens die aangedreven worden met elektriciteit of met waterstof? Heel vaak gaan private instanties terugschrikken van de investering. Misschien moeten wij die voorbeeldrol wat meer op ons nemen. En mijn conclusie, voorzitter – u had er bijna op gealludeerd – is dat we misschien nog een beetje te weinig doen. Ik ben er inderdaad van overtuigd dat we meer zelf zouden moeten investeren daarin. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers. Wij komen bij mevrouw Kristina Colen, tussenkomst 44, vragen bij de doelstelling om CO₂-uitstoot van vliegtuigreizen die in dienstverband gemaakt worden te compenseren met het betalen van een bedrag voor projecten die CO₂-uitstoot vermijden of verminderen. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Colen

Dank u, voorzitter. Gedeputeerde, ik las in de beleidsnota dat de CO₂-uitstoot van vliegtuigreizen in dienstverband gecompenseerd zal worden met een bepaald bedrag. Ik heb dat bedrag dan ook gevonden bij de toelichting. Dat was 3000 euro. Nu lijkt het mij van twee zaken één: ofwel is vliegen zodanig milieubelastend dat we het beste het vliegtuig niet zouden nemen en dan dus niet hoeven te compenseren, en dan enkel in uiterste nood, als het echt niet anders kan, met het vliegtuig te reizen maar in dat laatste geval denk ik dat het dan ook niet op kosten van de belastingbetaler nog eens gecompenseerd hoeft te worden voor een CO₂-uitstoot, want dan is het overmacht. Bovendien is heel die zaak rond CO₂-compensatie toch echt niet zo eenvoudig. Het is niet zoals bij bomen. Als je een boom omhakt, dan plant je elders een andere boom en dan heb je dat gecompenseerd. Maar zelfs bij bomen hebben heel wat besturen boscompensatiefondsen die in feite maar slapende spaarpotjes zijn en die niet gebruikt worden voor het doel waarvoor ze eigenlijk opgericht zijn of toch niet onmiddellijk. Ik vraag me dus af hoe dat bij die CO₂-compensatie zal gaan waar de prijs iets is waar al ontzettend verschillende getallen over te vinden zijn bij een eenvoudige zoektocht op internet. Dus is mijn vraag: hoe berekent u die 3000 euro? Waar komt dat mee overeen? Ik heb gezegd in kilometers maar dat mag gerust in vliegreizen of zo zijn maar hoe schat u dat bedrag van 3000 euro in? Dat is één. En dan: welke projecten gaat men met die 3000 euro steunen? Stel dat je binnen de eigen organisatie bijvoorbeeld een gebouw beter isoleert, dan is dat eigenlijk maar een vestzak-broekzak-operatie. Wil die compensatie echt zinvol zijn, dan lijkt het mij dat het bij partners buiten de provincie moet zijn en ook daar zijn er weer problemen. Er worden projecten opgezet in derdewereldlanden die misschien heel mooi ogen maar stel, om het met een boutade te zeggen: soms is het alsof er zonnepanelen op een dak gelegd worden in een streek waar de mensen behoefte hebben aan eten of gewoon aan zuiver, drinkbaar water. Dus graag wat meer uitleg hierover.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Colen. Dat brengt ons bij de tussenkomst van mevrouw Phaedra Van Keymolen: vragen in verband met steunpunten duurzaam bouwen in Oost-Vlaanderen. Rol van milieuadvies. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u, meneer de voorzitter, geachte collega's. De provincie Oost-Vlaanderen wil energiebewust en duurzaam bouwen, verbouwen en wonen promoten. Hiervoor wordt een subsidie gegeven aan het steunpunt Duurzaam Bouwen Oost-Vlaanderen. Dit steunpunt zal in Oost-Vlaanderen georganiseerd worden in samenwerking met de milieuadvieswinkel. De milieuadvieswinkel is momenteel in Oost-Vlaanderen toch de instantie die gespecialiseerd is in het geven van duurzaam bouwadvies en ook de instantie waar de lokale besturen mee samenwerken. Ik had dan ook graag van u vernomen hoe het staat met de oprichting van dit provinciaal steunpunt en wat de rol van de milieuadvieswinkel daarin zal zijn. Gemeenten sluiten nu een samenwerkingsovereenkomst met de milieuadvieswinkel af en ze betalen daarvoor een bepaalde bijdrage waardoor hun inwoners via cheques gratis bouwadvies kunnen kopen. Nu moeten lokale besturen zich in de toekomst gaan wenden tot het provinciaal steunpunt voor duurzaam bouwadvies aan hun inwoners in plaats van de milieuadvieswinkel en is er ook al zicht op hoe de financiering zal gebeuren. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw Van Keymolen. Meneer Schollaert. Aangezien uw thema ongeveer aansluit bij dat thema, kunt ge toch beter, na overleg tussen de twee gedeputeerden, uw tussenkomst doen bij meneer Hertog. U heeft het woord, meneer Schollaert.

De heer Schollaert

Dank u wel, voorzitter, meneer Hertog. In de zitting van 10 september 2011 besliste de deputatie om mee te werken aan de uitbouw van een steunpunt Duurzaam Wonen en Bouwen in Oost-Vlaanderen en niet in samenwerking met de milieuadvieswinkel. Ik heb een vraag rond tips voor duurzaam bouwen en wonen. In feite zie je twee elementen: enerzijds is dat het oprichten van het steunpunt duurzaam bouwen en wonen dat, dacht ik, op draad geweest is sinds september 2010 en anderzijds de tips in tal van Oost-Vlaamse steden die ter plaatse worden gegeven, ook door een VZW, en die een grote aanhang en opkomst kennen qua enthousiaste toehoorders. Er worden heel kwalitatieve voordrachten gegeven. Ik ben er behoorlijk tevreden over maar de vraag is nu, gezien de oprichting van het steunpunt duurzaam wonen en bouwen, worden er ook naar de toekomst, met name volgend jaar de tips ter plaatse, dus in de locatie, in de steden, blijvend voorzien? Niet iedereen is geneigd zich naar een infopunt te begeven. Het is ook moeilijk voor mensen die zich niet willen of niet kunnen verplaatsen, om geïnformeerd te worden. Ik heb verschillende malen die voordrachten bijgewoond zowel in Aalst als in Gent en ik verbaas me steeds over de kwalitatieve inhoud van de voordrachten en het aantal mensen dat zich aanbiedt om deze voordrachten bij te wonen. Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Schollaert. Nummer 46, tussenkomst Annemie Peeters-Muysshondt: vraag naar toelichting bij de vermindering van kredietsubsidie aan de Bond Beter Leefmilieu voor de campagne. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw Peeters-Muysshondt

Dank u, voorzitter. Gedeputeerde, collega's, de subsidies aan de Bond Beter Leefmilieu voor de campagne energiejacht en aan de energiesnoeibedrijven zijn voor 2011 flink verminderd. Om een voorbeeld te geven: die energiejacht kreeg in 2010 nog een goede 25.000 euro, nu 8000 euro. De energiesnoeibedrijven kregen in 2010 35.000 euro en in 2011 25.000 euro. Wij vinden dat de energiebesparende maatregelen zeker en vast moeten blijven ondersteund worden omdat dit werk verre van af is. Energie in alternatieve energie steken is één ding maar minder energie verspillen is nog altijd noodzakelijker. Vraag om meer toelichting hieromtrent. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. We gaan over op het onderwijs. Dan zal de gedeputeerde antwoorden en dan komen de volgende tussenkomsten over recreatiedomeinen en patrimonium. Algemene tussenkomst onderwijs. Mevrouw Gerda Zenner-De Gryze, u heeft het woord.

Mevrouw Zenner-De Gryze

Dank u, voorzitter. Voorzitter, gedeputeerde, collega's, overal kunnen we het horen, kunnen we het lezen: exit provinciale scholen. Als de Vlaamse regering de voorstellen van de minister binnenkort overneemt in het zogenaamd witboek, dan betekent dit het einde van het provinciaal onderwijs. Voor elke provinciale onderwijsinstelling moet dan een traject ontwikkeld worden dat de overdracht naar een andere inrichter van onderwijs regelt. Exit

provinciaal onderwijs zou dan leiden naar meer duidelijkheid. Het feit dat de provincies ook onderwijs organiseren creëert mijns inziens geen onduidelijkheid. Door te verbieden om onderwijs te organiseren zal men ook geen duidelijkheid creëren, integendeel. Waarom zouden een aantal openbare besturen immers wel onderwijs mogen organiseren en andere niet? Omwille van de grondwettelijke vrijheid van onderwijs wordt het onderwijs georganiseerd door heel wat VZW's, door gemeenten, door steden, door provincies en namens de Vlaamse gemeenschap. Als de minister van mening is dat hierdoor verrommeling in het onderwijs ontstaat, dan heeft hij eigenlijk problemen met de vrijheid van onderwijs en moet hij die rechtstreeks ter discussie stellen en niet via een omweg. Bovendien zal hij door zijn voorstel om het totaal aantal inrichtende machten die onderwijs organiseren, met vijf te verminderen, de verrommeling niet tegengaan. De afschaffing van het provinciaal onderwijs zal dus geen enkele bijdrage leveren aan de grote schoonmaak van het Vlaams bestuurlijk landschap. Exit provinciaal onderwijs zou leiden naar meer eenvoud. Nergens wordt aangetoond dat het voorstel de organisatie van het onderwijs eenvoudiger maakt. Alle inrichtende machten organiseren immers het onderwijs volgens de regels die door één bestuursniveau worden vastgelegd, namelijk de Vlaamse gemeenschap. Geen enkel bestuursniveau heeft de mogelijkheid om bijkomende regels vast te leggen. Exit provinciaal onderwijs zou leiden naar beter onderwijs maar de cruciale vraag is of we naar beter onderwijs gaan als de provincies geen onderwijs meer zouden organiseren. Laat ons toch even het verleden in herinnering brengen. Het provinciaal onderwijs is er gekomen als aanvulling op het bestaande onderwijsaanbod. In bepaalde regio's en voor bepaalde studiegebieden was er een reëel vacuüm. Het provinciaal onderwijs is in die zin streekgericht want het vult om socio-economische redenen specifieke opleidings- en vormingsbehoeften in. Denken we maar aan land- en tuinbouw, hotel, textiel- en nijverheidstechnieken, sport en zo veel meer. De aard van heel veel van die opleidingen maakt dat het kostenplaatje ook hoog is. Het provinciaal onderwijs investeert veel in het onderwijs, zowel in mensen, werkingsmiddelen als infrastructuur. Door die investeringen kan het de kostprijs voor de leerlingen ook helemaal gratis houden. Als men stelt dat indien de provinciale scholen overgenomen worden door andere onderwijsinrichters, de middelen mee overgaan, dan wordt de waarheid wel geweld aangedaan. Uiteraard zullen de middelen van de Vlaamse gemeenschap in het provinciaal onderwijs meegaan maar daar gaat het niet om. Het gaat over de middelen die de provincies zelf in onderwijs investeren en die middelen zullen niet mee overgaan. Het betekent dat er minder geld naar onderwijs zal vloeien tenzij het provinciaal onderwijs wordt overgenomen door een andere onderwijsinrichter die dezelfde investeringen doet of de Vlaamse gemeenschap deze inspanningen overneemt, maar dit geloven we toch zelf niet. Het is duidelijk dat er minder geld naar onderwijs zal vloeien. Dit kan alleen maar leiden tot een minder goede organisatie en dus minder kwaliteit. Voorzitter, collega's, voor het voorstel om het provinciaal onderwijs af te schaffen wordt geen enkel argument aangereikt. Eigenlijk wordt door dit voorstel de discussie over de vrijheid van onderwijs in gang gezet. Als deze discussie werkelijk gevoerd wordt en dan wordt deze wel het best gevoerd in het onderwijs, moeten ook andere vragen een antwoord krijgen. Welke objectieve argumenten zijn er om te stellen dat de provincies geen onderwijs meer mogen inrichten als de steden en de gemeenten dat wel mogen? Zijn alle inrichters van onderwijs wel sterk genoeg om onderwijs te organiseren en te begeleiden? Is er binnen onderwijs geen sprake van een andere soort verrommeling omdat de schaarse middelen zo versnipperd worden? Een discussie over deze vragen is in ieder geval zinvoller dan een debat te voeren over een voorstel dat niet het vooropgestelde doel bereikt en dat alleen tot gevolg zal hebben dat er minder middelen zullen zijn voor kwaliteitsvol onderwijs. We kunnen alleen nog hopen dat de rede het haalt en dat men op Vlaams niveau tot andere inzichten komt. Laten we dan vandaag ook verder werken aan ons degelijk provinciaal onderwijs en de geleverde inspanningen nog versterken om de participatiegraad te verhogen en nog meer jongeren uit kansengroepen te laten doorstromen. Niettemin moeten wij als provinciaal bestuur waakzaam blijven en de inspanningen om kosten te beperken, verder zetten zonder aan het sociale en kwaliteitsvolle karakter van de provinciale scholen te raken. Er werden reeds inspanningen geleverd op het vlak van de niet gesubsidieerde ambten. Sinds het

begin van de legislatuur zijn reeds 10 van de 47 personeelsleden doorgeschoven en vast benoemd. 17 zijn doorgeschoven maar kunnen nog terugkeren in een niet-gesubsidieerd ambt. maar dit betekent toch wel een zware loonkost voor de 20 overige niet-gesubsidieerden. Wat het flankerend onderwijsbeleid betreft moeten we wel bij de les blijven. Versta me niet verkeerd. Tal van initiatieven voldoen aan de vooropgestelde hoofdoelen. Toch zijn er een aantal die hun doel voorbijlopen. De goedkeuring van deze projecten moet dan ook nauwgezet opgevolgd worden en zoals terecht gestipuleerd in de beleidsnota moet er nauw toegezien worden op de besteding van de beschikbare middelen. Maar ik ben ervan overtuigd dat dankzij het engagement, de knowhow, het enthousiasme van zovele actoren, zowel hier in het huis als op het terrein, provinciaal onderwijs in goede banen zal blijven geleid worden. Vandaag ligt een oriëntatienota van de minister van onderwijs op tafel. Dit werkstuk kreeg de titel 'Mensen doen schitteren'. Mijns inziens komt de titel van deze nota zeker vanuit de provinciale hoek want als er één net mensen doet schitteren dan is dat zeker het provinciale net. Laat ons dan ook blijven vechten dat de vrijheid van onderwijs gerespecteerd blijft en dat de provincies degelijk onderwijs kunnen blijven organiseren. Ik dank u.

- APPLAUS -

De heer voorzitter

Mevrouw, in deze problematiek straalt gij degelijkheid uit en ik moet zeggen, mocht ik het niet beter weten, ik zou denken dat gij les geeft in het provinciaal onderwijs. Zo goed hebt u het verdedigd. De volgende algemene tussenkomst voor Groen, mevrouw De Jaeger: kritische bedenkingen bij het budget voor het flankerend onderwijs. U heeft het woord, mevrouw De Jaeger.

Mevrouw De Jaeger (loco Jamila Lafkioui)

Dank u. Voorzitter, collega's, Het flankerend onderwijs heeft voornamelijk tot doel gelijke onderwijskansen te creëren en zowel voor jonge cursisten als volwassenen. Uiteraard wordt hier ook de link met tewerkstelling gelegd. Goede vorming of onderwijs is nog steeds de beste troef voor goede tewerkstelling. Het budget wordt vooral projectmatig ingezet en voor volgend jaar worden de volgende projecten gesubsidieerd: VZW De Stap, dat is het neutraal provinciaal dienstencentrum, VZW SINZ, school in en naast ziekenhuis, VZW CST, computergebruik op school en thuis. Voorzitter, collega's, wij twijfelen niet aan de inhoudelijke meerwaarde van die projecten. Het laatste nieuwe project is trouwens een project waar mevrouw Lafkioui zelf nog voor gepleit heeft in deze raad. Het project 'Playing for success in Vlaanderen' combineert sport en educatie en werkt samen met A-agent. Het is een project waar jongeren naast hun voetbalinteresse ook educatief bezig zijn en wij hebben begrepen dat het via een pc opgevolgd zal worden. Wij staan dus achter de inhoud van de meeste projecten maar sta ons toe om toch een aantal kritische vaststellingen te doen omtrent het budget voor VZW De Stap dat zoals we zien verdubbeld wordt naar 50.000 euro, dit omdat het een neutraal provinciaal steunpunt is. Zoals de gedeputeerde zelf zei bij de begrotingsbespreking tijdens de commissie: neutraal is het wel, provinciaal nog niet. De realiteit leert ons dat dit steunpunt op dit moment enkel de Gentse regio en scholen bedient. Nu zou je toch van provinciale initiatieven mogen verwachten dat ze minstens aan regionale spreiding zouden doen of althans moeite doen. Wij hebben het dan nog niet eens over het neutrale aspect, want in hoeverre ben je neutraal als je sponsors politici zijn? Wij zouden dan toch voorstellen aan de gedeputeerden om dit budget kritisch te benaderen. Wat missen we hier vooral? Een degelijk, inhoudelijk beleidskader dat een aantal duidelijke criteria vastlegt zoals o.a. regionale spreiding en/of samenwerking met verschillende scholen, het liefst netoverschrijdend. Daarnaast is het ook belangrijk om duidelijk te maken welke organisaties kunnen kandideren en welke projecten in aanmerking komen. Hoe gebeurt het op dit moment? Weten organisaties dat zij voor bepaalde projecten subsidies kunnen krijgen? Op

deze manier kan het beleid transparanter gemaakt worden. Nu is het soms bij toeval dat men een project indient en daarnaast kan men ook een duidelijke afweging maken van de verschillende criteria en worden projecten beter inhoudelijk, kwalitatief beoordeeld. Dank u voor uw aandacht.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Jaeger. Mevrouw Zenner-De Gryze: vragen naar de garanties en afspraken over de uitbreiding van de dienstverlening van De Stap over de ganse provincie. Mevrouw.

Mevrouw Zenner-De Gryze

Dank u, voorzitter. Voorzitter, gedeputeerde, collega's, het gaat toch een beetje in de lijn van collega Lafkioui. Tijdens de budgetbespreking vorig jaar kwam ik reeds tussen om op te merken dat het budget van het studieadvies De Stap net overstijgend regionale ondersteuning van de Gentse centra voor leerlingenbegeleiding ferm was opgetrokken, namelijk tot 25.000 euro. Recht doen, effectief gesteld, dat de burger met al zijn vragen om informatie over het onderwijs en studieadvies terecht kan bij een neutraal studieadviescentrum, met andere woorden dat het de bedoeling was om de bestaande dienstverlening ook uit te breiden naar de hele provincie. Vandaag en dan treed ik collega Lafkioui bij, vandaag moeten we vaststellen dat op de website van de stad slechts drie provinciale scholen vermeld zijn. In de financiële nota van 2011 lezen we effectief dat deze subsidie verdubbeld wordt, namelijk tot 50.000 euro. Op zich niet echt een probleem want nogmaals, De Stap heeft zeker een meerwaarde binnen het onderwijs maar voor wat hoort wat. Wij moeten er toch op toezien dat binnen de kortste termijn alle provinciale scholen opgenomen worden. Wat ook heel treffend is, is dat het gemeentelijk niveau, namelijk de stad Gent, de budgetten steeds maar gaat verminderen. Ik denk dat hier de plastische beeldspraak van de eerste gedeputeerde van toepassing is. Spelen wij niet terug het aboutertje dat depanneert daar waar anderen hun verantwoordelijkheden afwenden? Dank u.

De heer voorzitter

Dat brengt ons tot de tweede tussenkomst van mevrouw De Brandt, eerste tussenkomst, mevrouw, vragen in verband met VZW SINZ. Mevrouw, u heeft het woord.

Mevrouw De Brandt

Dank u, voorzitter. Meneer de voorzitter, collega's, in de beleidsnota voorziet de deputatie een bijdrage van 7500 euro aan de VZW-school in en aan ziekenhuis om individueel onderwijs aan zieke kinderen of jongeren te geven in gevallen dat tijdelijk onderwijs aan huis en/of bed er niet tussen komen. Dit is een vrijwilligersorganisatie die les geeft aan leerlingen uit het lager en secundair onderwijs die in ziekte, ongeval of revalidatie de school regelmatig moeten missen. De VZW stelt zich als doel de leerachterstand te beperken of het overzetten te vermijden. Men dient regelmatig beroep te doen op deze VZW om kinderen bij te staan. Is het de eerste maal dat er samengewerkt wordt met de VZW of hoe verliep de samenwerking in het verleden? Wat is de mogelijke reden waarom tijdelijk onderwijs aan huis en bed niet tussenkomen? Zij krijgen nochtans het grootste budget, namelijk 25.000 euro. Dank u voor uw antwoord.

De heer voorzitter

Blijf bij uw micro, mevrouw. Uw tweede vraag in verband met gecombineerd onderwijs. Mevrouw, u heeft terug het woord.

Mevrouw De Brandt

Dank u, voorzitter, collega's. De provincie stimuleert het levenslang leren in volwassen onderwijs. Sinds 2008 wordt er gecombineerd onderwijs aangeboden in o.a PCVO Gent, PCVO Waas en Durme. Toen waren er nog een tweetal PCVO's, namelijk Scheldeland en Dender en Schelde waar nog geen gecombineerd onderwijs was maar er zou wel herstart worden met opleidingen. Het zou de bedoeling zijn om in alle centra voor volwassenenonderwijs te starten met afstandsonderwijs. Hoe staat het nu met het gecombineerd onderwijs? Wordt het aangeboden in alle scholen? Welke vakken worden er gegeven? Wordt het aanbod eventueel uitgebreid of afgebouwd? Kent deze onderwijsvorm succes? Ik dank u voor uw antwoord.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw De Brandt. Meneer Van Malderen: vraag naar de stand van zaken voor invoering van de praktijkcursus recht in het aanbod volwassenenonderwijs. Meneer Van Malderen, u heeft het woord.

De heer Van Malderen

Dank u wel, meneer de voorzitter. Voorzitter, collega's, vanuit mijn praktijk word ik bijna dagelijks geconfronteerd met mensen die in de problemen komen door een zeer gebrekkige kennis van rechten en plichten. Malafide personen en bedrijven maken daar ongenadig misbruik van, heel dikwijls met dramatische gevolgen op lange termijn. In de budgetbesprekingen van vorig jaar lanceerde ik dan ook het voorstel om een praktijkcursus recht op te nemen in het aanbod van het volwassenenonderwijs. Als bevoegd gedeputeerde deelde u mij mede principieel achter dit voorstel te staan maar dat er een zware procedure moest gevolgd worden om dit als cursus op te nemen in het aanbod van het volwassenenonderwijs. Eerst en vooral moest het aangekaart worden binnen de consortia volwassenenonderwijs. Mag ik u vragen welke stappen er werden ondernomen en wat de resultaten zijn? Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Van Malderen. We zijn bijna bij de laatste tussenkomst voordat meneer de gedeputeerde gaat antwoorden. Meneer Paul Eerdeken: vragen naar de evolutie van de onderhandelingen voor de overdracht van Heynsdaele aan een andere instantie. Meneer Eerdeken.

De heer Eerdeken

Meneer de voorzitter, collega's, na mijn interpellatie over Heynsdaele begin dit jaar bevestigde u dat dit niet tot de kerntaken van de provincie behoorde en dat er inderdaad gesprekken waren met verschillende instanties over de overdracht van het instituut. In de begroting van 2011 wordt er nog behoorlijk geïnvesteerd in Heynsdaele wat op zich goed en zelfs noodzakelijk is om de goede werking te beheren. Mijn vraag is: zijn de gesprekken nog steeds lopende en zo niet, wordt er nog actief gezocht naar een nieuwe overnemer? Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Eerdeken. De gedeputeerde zal nu antwoorden op de vragen over leefmilieu, energie en onderwijs. Meneer de gedeputeerde Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, voorzitter. De vraag van meneer Schollaert zal ik samen behandelen met de vraag van mevrouw Van Keymolen. Om te beginnen met de vraag van mevrouw Hutsebaut rond de peilverhoging van de coupure. Voor de Gentenaars en de mensen rond Gent: een coupure ligt niet alleen in Gent. Het is ook een waterloop van de tweede categorie die dient voor de ontwatering van het Meersengebied rond de Schelde ter hoogte ongeveer van de gemeente Zingem. In het deelbekkenbeheerplan Schelde-Meersen wordt inderdaad ook een toekomstvisie op de coupure geformuleerd via waterbodemsanering, een graduele peilverhoging en het plaatsen van hengelfaciliteiten waarmee men deze waterloop wil omvormen tot echt hengelwater. Met graduele peilverhoging – en daar gaat het grootste deel van de bezorgdheid van mevrouw Hutsebaut over, denk ik – wordt bedoeld dat de waterloop zal opgedeeld worden in vier panden aan de hand van stuwen, (enkele woorden onverstaanbaar)... passeerbare stuwen en ieder pand heeft een verschillend waterpeil. Het meest opwaartse pand 1 heeft een waterpeil van 8 m TAW, pand 2 heeft een waterpeil van 7,5 m TAW, pand 3 van 7 m TAW en het waterpeil van het laatste pand wordt bepaald door de Wallebeek en de Bovenschelde, dus fluctuerend. Misschien toch een beetje meer uitleg over die TAW. Dat is de referentiehoogte waaraan in België alle hoogtelijnen worden opgemeten. Dat is de Tweede Algemene Waterpassing en een TAW-hoogte van 0 m is gelijk aan het gemiddeld zeeniveau bij laag water te Oostende. Dus een TAW van 7 m is 7 m boven het laag water te Oostende. Alle landen gebruiken zo hun eigen peilen waardoor het Signaal van Botrange bijvoorbeeld in België op 6,94 m TAW ligt maar in Nederlandse atlanten staat dat het slechts op 691,7 m NAP ligt. Dat is het Normaal Amsterdams Peil. Dus alle landen hanteren een ander hoogtepeil wat dat betreft. Maar goed, terugkomend op de vraag van mevrouw Hutsebaut: gaat die peilverhoging geen problemen geven voor de afwatering? In het ontwerp is voorzien dat de Breegracht zal uitmonden in het derde pand en zoals ik daarnet gezegd heb heeft dat pand een hoogte van 7 m TAW en het bodempeil van de aqua- overstorten op de Breegracht hebben een niveau van 8,3 m en 8,6 m TAW. Het toekomstig waterpeil in het derde pand van de coupure van 7 m is dus ruimschoots beneden de bodempeilen van de overstorten. De problemen met de overstorten en de afwatering zijn momenteel eerder te wijten aan een beperkte afwateringscapaciteit van de Breegracht. De geplande peilverhogingen zullen daar dus zoals de cijfers hier aangeven, geen negatieve invloed op hebben. Uw vraag om de stuw opwaarts en niet afwaarts te voorzien, daarmee kan ik u geruststellen. In het ontwerp dat voorzien is, is de stuw inderdaad ingetekend stroomopwaarts de Damstraat, zodanig dat deze de zijgracht en de bypass van de Breegracht niet zal beïnvloeden. Dan komt er een ruiming, een sanering van de waterbodem van de coupure. Effectief in de zitting van 10 november al hebben we hier in de provincieraad het bestek voor die ruimingswerken goedgekeurd, dus de aanbestedingsprocedure loopt en zal normaal gezien voor eind dit jaar afgerond zijn zodanig dat op zeer korte termijn deze ruiming kan worden voorzien. Voorzien wij middelen om de Breegracht, een waterloop van derde categorie, te ruimen? Daar moet ik u teleurstellen. Zoals u weet zijn wij verantwoordelijk voor tweede categorieën en de gemeenten voor derde categorieën, dus wij voorzien geen financiële ondersteuning voor het ruimen van de waterlopen van derde categorie. Wel laat de wet op de overheidsopdrachten toe dat de gemeente Zingem gebruik kan maken van onze aanbestedingsprocedure voor het aanstellen van een aannemer. Dat zal niet zozeer de financiële kosten sterk naar beneden halen maar alleszins een hele administratieve rompslomp voor de gemeente toch kunnen vermijden. Indien ons voorstel uit het groenboek behouden blijft, namelijk alle onbevaarbare waterlopen naar de provincies, dan zullen wij natuurlijk wel financiële middelen voor de ruiming van de Breegracht voorzien. Ik denk dat ik daar redelijk volledig heb geantwoord. Dan de energievraag van mevrouw De Cock die goed onthouden heeft wat ze een tijdje geleden ook al gevraagd heeft en wat ik daar toen op geantwoord heb over de gezamenlijke energieaankoop. Die is inderdaad niet in dovemans oren gevallen, uw vorige tussenkomst. Zoals ik toen heb gezegd gingen we ons eerst ook nauwkeurig informeren over de manier

waarop dat in de provincie Antwerpen is verlopen en of het daar tot een succes heeft geleid. We kunnen ondertussen wel zeggen dat het in de provincie Antwerpen tot een groot succes heeft geleid, ik geloof iets van 35.000 gezinnen die daarop ingeschreven hebben. Ook in onze provincie lopen al een aantal initiatieven van een aantal organisaties die mij niet onbekend zijn. Laat ons zeggen uit de rode hoek lopen er ook dergelijke initiatieven van groepsaankopen waar bij een aantal ook al een paar duizend gezinnen ingestapt zijn. Dus dat initiatief in Antwerpen was zo succesvol dat wij niet anders konden dan ook intern eens na te kijken of dat te herhalen valt. Wij hebben op 19 november jl. al een eerste keer een werkgroep samengebracht binnen de provinciale diensten met mensen van de dienst patrimonium, energie en communicatie. Daarin is afgesproken dat we nog voor de zomer van volgend jaar, als we daar ook werk van zouden willen maken, toch klaar moeten zijn om zo'n offerte te doen voor de gezamenlijke aankoop van groene elektriciteit en gas, zodanig dat in het najaar van volgend jaar de Oost-Vlamingen de kans krijgen om effectief ook in te gaan op het aanbod dat als beste keuze uit die openbare aanbesteding komt. Wat mij alleszins essentieel lijkt is dat we op voorhand een zo goed en volledig mogelijk beeld krijgen van de verantwoordelijkheden van alle betrokken partners, het bedrijf dat die aanbesteding doet, de nieuwe leverancier, de oude leverancier en de burgers, waarbij we – en dat is altijd het gevaarlijke bij dergelijke operaties – toch niet uit het oog mogen verliezen dat de burger zich in de eerste plaats toch naar ons zal wenden als er iets fout zou lopen. Ten slotte wil ik ook nog opmerken dat we via onze steun aan de campagne Energiejacht nu reeds aan de Oost-Vlamingen de kans bieden om in te tekenen op een groepsaankoop voor groene stroom, namelijk van de BBL. We zijn er ons echter zeer van bewust dat we een eigen initiatief in navolging van de provincie Antwerpen inderdaad een veel grotere bekendheid zouden kunnen geven.

De uiteenzetting van de heer Fiers waarvan ik een aantal dingen vandaag voor het eerst heb gehoord en waar ik dus ook niet in detail op kan ingaan maar ik wil er toch op wijzen dat, als hij vraagt naar een meer algemeen kader voor ons energiebeleid dat toch al enkele jaren al onze energie groene stroom is en dat zelfs ons pensioenfonds ook in Infinity investeert dat toch ook de grootste producent is in Vlaanderen van fofovoltaïsche cellen, dat we ook een demopark voor de windmolens doen, dat we een infoloket gaan hebben, dat we ook ons windplan hebben dat spijtig genoeg door maatregelen van de hogere overheid het niet altijd even gemakkelijk heeft. Hij stelt daarin voor: moeten we niet meer een regisseursrol op ons nemen voor heel die sector? Het grote probleem is dat we van de Vlaamse overheid geen toestemming krijgen om van ons windplan een provinciale verordening te maken. Dat zou ons inderdaad de mogelijkheid geven om meer een regisseursrol op ons te nemen maar die toestemming krijgen we niet. Vlaanderen zegt dat ze dat gaan regelen. Wij wachten daar al anderhalf jaar op en ik heb er nog niets van gezien. Over de investeringen die de provincie zelf doet om haar eigen patrimonium zo zuinig mogelijk uit te rusten met hun energie of energiezuinige toepassingen: ik neem aan dat dit dan in de eerste plaats verwijst naar die 250.000 euro die sinds 2009 ingeschreven staan onder de noemer rationeel energieverbruik. In 2009 werden deze middelen slechts gedeeltelijk aangewend, meer bepaald voor de bouw van een kleine waterkrachtcentrale op de Zwalm en voor de plaatsing van de fofovoltaïsche panelen in o.a. Ninove PTI. 120.000 daarvan werd echter overgedragen naar de begroting 2010 zodat we dit jaar eigenlijk 370.000 euro rechtsmaatregelen konden nemen. Dat werd volledig aangewend voor de plaatsing van PV-panelen in het PTI Zottegem, in het Leen, in Eeklo, in het PCVO Lokeren en ook 30.000 euro voor een aantal kleinere projecten zoals de plaatsing van zonnepanelen in het PTI van Zottegem en ook in het nieuwe Passief Inkomgebouw van Puyenbroeck. De 250.000 euro van dit jaar zullen voorzien worden voor het kleinschalige windturbinepark in Puyenbroeck en ook voor de renovatie van het buitenbad in Puyenbroeck. dat ook de nodige aandacht krijgt voor herbruikbare energie, maar meneer Fiers mag zich echter niet fixeren op deze 250.000 euro. Die zijn slechts het topje van de ijsberg aan maatregelen die we nemen om ons patrimonium zo energiezuinig mogelijk in te richten. Zo werd in het PTI Ninove bijvoorbeeld afgelopen jaar de verwarmings- en regelinstallatie volledig vernieuwd met een enorme energiebesparing tot gevolg. Dus bij elke structurele vernieuwing van een gebouw of van onderdelen van een gebouw gaan we

dus na of we recht investeringen kunnen doen. Bijvoorbeeld ook de verbouwing van het sportcomplex in Oudenaarde waar tegelijkertijd werd geïnvesteerd in de plaatsing van zonneboilers maar ook een betere isolatie van het gebouw in een groen dak en zo verder. De vraag naar de CO₂-uitstoot van vliegtuigreizen van mevrouw Colen, hoe dat precies in zijn werk gaat. Ten eerste: er wordt eerst gekeken naar het aantal kilometers dat gevlogen wordt en dan via een bepaalde rekensom waar verschillende instellingen al een manier voor hebben ontwikkeld wordt er gekeken hoeveel CO₂-uitstoot dat geeft en hoeveel kilogram CO₂ daarmee wordt uitgestoten. Daar bij wordt dan een bedrag gehanteerd dat uiteraard bij benadering die milieuschade weergeeft die door de uitstoot van die CO₂ wordt gegenereerd. Uiteraard proberen wij die vliegtuigreizen te beperken maar als je verre reizen doet lijkt het mij onmogelijk om dat niet met het vliegtuig te doen. Dus die kilometers worden allemaal opgeteld en dan wordt er via internationale en nationale instanties een soort berekening gemaakt. We zullen daarvoor een beroep moeten doen op een gespecialiseerde organisatie die we nog niet hebben uitgekozen – er zijn er verschillende op de markt. Een eerste marktverkenning leert ons dat het verschil hem vooral zit in de omrekening van CO₂-uitstoot naar de schade en de compensatie, bijvoorbeeld het ene bedrijf maakt een onderscheid tussen vliegen in economy class, business class, first class en tussen lange en korte vluchten. Een ander bedrijf houdt dan weer rekening met het aantal passagiers dat op dat moment op het vliegtuig zat. Is het volgeboekt? Is het niet volgeboekt? Dus de verschillende firma's hanteren verschillende rekenwijzen maar zover liggen de eindresultaten nu ook weer niet uit elkaar en ook in de besteding van die compensaties hebben de verschillende bedrijfjes een eigen invalshoek. Zo is er eentje dat zich voornamelijk op India richt waar men kleinere projecten ondersteunt zoals de bouw van windmolens of de opwekking van elektriciteit uit biomassa. Een ander bedrijf richt zich dan eerder tot het Afrikaanse continent met projecten als aanplant van jatrophastruiken ter bescherming van grasland en ook akkers om de verdere verwoestijning van de Sahelzones tegen te gaan of ook de productie van de olie die gebruikt kan worden als brandstof. Dus we moeten daar nog echt goed nakijken op welke projecten we het best zullen inzetten maar uiteraard, is die beslissing genomen, dan komen we daar eerst mee naar de deputatie en dan naar de raad, maar we moeten de verschillende rekensommen van de bestaande verschillende firma's nog naast elkaar afwegen. Ge moogt ook niet vergeten: is het een groot bedrag? We zijn begonnen met 2000 euro. We zullen zien of dat klopt. Misschien is het ter weinig. Dat weet ik nog niet op voorhand. Ik denk dat het nochtans wel in die orde van grootte zal zijn maar je mag toch niet vergeten dat 3000 euro investering in de aanplant van gewassen in het zuiden iets anders is dan een 3000 euro investering in besteding hier. Met die 3000 euro in de Sahel kun je echt wel wat meer realiseren dan dat je hier 3000 euro investeert.

Mevrouw Van Keymolen en dan ook meneer Schollaert rond het steunpunt duurzaam bouwen. De provincie is dus inderdaad door de Vlaamse overheid - na overleg met collega Dauwe want eigenlijk volgen wij beiden het dossier op en nu zal ik daar een antwoord op geven –gevraagd om als trekker te fungeren bij de oprichting van een Oost-Vlaams steunpunt voor duurzaam bouwen en wonen. We zullen dat doen in samenwerking met de milieubeweging en de bouwsector en ook met steun, zoals ik gezegd heb, van de Vlaamse overheid om zo'n steunpunt duurzaam bouwen op te richten en het is een beetje afhankelijk van de ondersteuning, onder meer ook van de bouwsector, of het meer een netwerk zal zijn dat we oprichten of meer tot een gebouw zullen komen dat we willen inrichten als een voorbeeldproject. U begrijpt dat, als we daar de volledige bouwsector mee kunnen mobiliseren, het realiseren van zo'n gebouw al iets evidentier zal zijn dan wanneer zij niet zullen meedoen. Vanuit zo'n steunpunt kunnen we dan op een gecoördineerde manier verschillende acties ondernemen waaronder het adviseren van gemeentelijke en particuliere bouwprojecten maar ook de oprichting van een overlegplatform voor gemeenten, uitwerking van allerlei campagnes voor kennisuitwisseling. Die provinciale steunpunten die dus in elke provincie worden opgericht, zullen ingebed zijn in een Vlaams netwerk en werken ook volgens een gezamenlijke basisaanpak aan de ervaring, de expertise en de kennis van de reeds bestaande steunpunten. Limburg en Antwerpen zullen natuurlijk grondig gebruikt worden. Dit bewijst nogmaals dat de provincies toch vaak een voortrekkersrol spelen die dan

later overgenomen wordt door het Vlaamse beleid, wat nog maar eens bewijst dat een open taakstelling voor de provincies toch zeer belangrijk is. Het zijn eerst de provincies Antwerpen en Limburg die hiermee gestart zijn en daar heeft men ingezien op Vlaams niveau dat het echt wel zeer belangrijk is en nu komen er dus in de vijf Vlaamse provincies zulke steunpunten. Wat betreft de infoavonden, tips voor duurzaam bouwen, die werden tot nu toe om de twee jaar in de Oost-Vlaamse steden georganiseerd. We zullen in het kader van het provinciaal steunpunt kijken of dat in de toekomst nog altijd wordt voorzien op verschillende locaties in de provincie ofwel op één locatie, maar zoals meneer Schollaert inderdaad terecht bemerkte, het heeft toch wel zijn nut om dat verspreid over heel de provincie te doen, maar die zijn dus om de twee jaar georganiseerd en wellicht zullen die ook in de toekomst om de twee jaar plaatsvinden.

De vraag van mevrouw Peeters-Muyschondt over de subsidies aan de bond Beter Leefmilieu over de campagne Energiejacht en aan de energiesnoeibedrijven die verminderd zouden zijn: die zijn niet zomaar verminderd uiteraard. Om te starten de energiesnoeiers. Het voorziene krediet werd inderdaad wat teruggesnoeid maar enkel op basis van onze ervaringen van de afgelopen jaren. Sinds 2008 doen we dat en in 2008 werden daar 10.483 euro uitgekeerd, in 2009 7372 euro en voor dit jaar tot nu toe is dat 11.800 euro. Dus op basis van die ervaringen hadden we natuurlijk het volledige budgetartikel kunnen laten staan of het surplus gebruiken voor iets anders, vandaar dat het wat ingekrompen is. Op dit ogenblik hebben we drie grote energiesnoeibedrijven, een in de Vlaamse Ardennen, een in het Waasland en een in Gent. Op andere plaatsen zoals in het Meetjesland en het Aalsterse wordt nog wat geaarzeld maar mochten die toetreden dan zou dat bedrag inderdaad terug kunnen stijgen, en zouden er terug meer subsidies aan die energiesnoeibedrijven kunnen voorzien worden, maar op dit moment lijkt het een budgettaire besnoeiing waar de huidige energiesnoeibedrijven niks van merken. Wat Energiejacht betreft is er ook een daling van de budgetten maar enkel en alleen omdat er een omschakeling is gebeurd, dat het principe van de klimaatwijken wordt verlaten en er meer wordt ingezet op de Energiejacht en enkel nog specifiek een groepscampagne naar de doelgroep der kansarmen, zoals we ze maar zullen noemen, via OCMW's, welzijnsorganisaties, huisvestingsmaatschappijen en sociale arbeidszorgorganisaties die zich specifiek inschreven op deze campagne., omdat we dus meer specifiek gaan werken naar een bepaalde doelgroep en zo bijvoorbeeld geen slotmoment zullen voorzien. We hebben dat zelf niet uitgevonden maar mensen uit de welzijnssector zeggen ons dat het weinig nut heeft om een provinciaal slotmoment te organiseren voor deze doelgroep want ze komen er toch niet naar toe. Het is veel nuttiger de middelen in te zetten vlakbij hun huisvestingsmaatschappij, vlak bij het OCNW en niet via een groot slotmoment. Daarom trekken we eigenlijk minder middelen uit voor bijvoorbeeld dat slotmoment maar meer middelen inzetten voor de doelgroep zelf. De besparing die daaruit blijkt is niet zozeer een besparing om te werken maar geeft ons wel de kans om ook op andere projecten in te zetten op het gebied van energiebeleid.

De heer voorzitter

Meneer de gedeputeerde, ik zou nu eerst de mensen over dit thema bijkomende vragen laten stellen of opmerkingen maken. De twee hebben met elkaar niets te maken. In de afloop van de tussenkomst is dat geen probleem maar anders is dat wel een probleem. Wie vraagt het woord, maar over alle tussenkomsten? Meneer Fiers, mevrouw Van Keymolen, mevrouw Peeters-Muyschondt en meneer Joris. We zijn weg. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ik wil nog eventjes ingaan op de CO₂-compensatie of de uitlaat wat de vliegtuigreizen betreft. Dat is één ding dat een en ander produceert. Ik vermoed echter dat er nog veel meer kilometers gedaan worden met heel het wagenpark dat de provincie rijk is. Misschien kan dat ook eens opgenomen worden in een toekomstig initiatief. Dat lijkt mij in het verlengde van elkaar te liggen.

De heer voorzitter

Mevrouw Van Keymolen.

Mevrouw Van Keymolen

Dank u wel, meneer de voorzitter. Ik heb uiteindelijk niet echt een antwoord gekregen op mijn concrete vraag in verband met de rol van de milieuadvieswinkel. Momenteel is het zo dat gemeenten en ook mijn eigen gemeente onlangs een samenwerkingsovereenkomst sluiten met de milieuadvieswinkel en zij betalen dan een bepaalde bijdrage waardoor de inwoners dan via cheques gratis bouwadvies kunnen bekomen in samenwerking met de milieuadvieswinkel. Nu was mijn vraag eigenlijk heel concreet: verandert daar iets aan en moeten de lokale besturen zich in de toekomst wenden tot het steunpunt en is het de bedoeling om dat zo in de toekomst te doen of blijft de werking behouden zoals het nu bestaat via de milieuadvieswinkel? Dank u.

De heer voorzitter

Mevrouw Peeters-Muyshondt.

Mevrouw Peeters-Muyshondt

Dank u wel. Meneer de gedeputeerde, ik heb al eens bij het vorig budget of in de loop van dit jaar, ik weet het niet meer, ook dit probleem aangehaald. Dat het heel goed is dat die energiesnoeibedrijven gaan doorlichten vooral daar bij die kansarme groepen en zeker bij diegenen die dan gesteund worden via het OCMW of de huisvestingsmaatschappijen, maar het probleem dat wij hadden in onze gemeente, was dat het OCMW die energiesnoeibedrijven naar een aantal huizen stuurde maar dat hun de toegang werd geweigerd door de huurders. Ik heb dat toen ook bij u aangekaart en ge ging daar eens een keer meer inlichtingen over nemen en zien of daar ook niet van overheidswege kon ingegrepen worden want het is dus wel zo dat juist bij die mensen de energiefactuur oploopt en dat zij dan alle medewerking weigeren. Het is dan toch niet logisch als ge aan de ene kant steun krijgt en dat ge langs de andere kant weer uitgaven hebt waar ge geen toezicht op hebt.

De heer voorzitter

Dank u wel, mevrouw. Meneer Joris.

De heer Joris

Ik wou heel kort eventjes iets kritisch zeggen over de suggestie van mijn sympathieke collega Fiers over voertuigen op waterstof. Ik vrees, zoals ik langs de ene kant vind dat zonne-energie en windenergie een grote toekomst voor zich hebben en de redding van het milieu kunnen betekenen in de overgang naar minder fossiele brandstoffen, dat de waterstofeconomie – zullen we maar zeggen, dus voertuigen op waterstof – wetenschappelijk gezien een illusie is. Ze verschuift het probleem alleen maar. Inderdaad, een auto op waterstof produceert geen vervuiling maar om waterstof te maken moet ge in wezen aan elektrolyse doen en ge gebruikt daar precies evenveel energie voor als andersom door die wagen met benzine te rijden en waar gaat ge die energie vandaan halen? Jawel, uit de elektriciteitscentrale. En waarmee wordt die elektriciteitscentrale gestookt? En de cirkel is weer rond. Het is een heel beperkte oplossing voor een lokaal probleem. Ge kunt zeggen dat ge in steden die verstikken onder het autoverkeer daar plaatselijk de luchtvervuiling met waterstofvoertuigen kunt beperken. maar globaal op het niveau van een provincie of een

land blijft ge precies met hetzelfde energieprobleem en hetzelfde vervuilingsprobleem en dezelfde bevoorradingsproblemen zitten. Met alle sympathie voor de ernstige vormen van alternatieve energie die de provincie terecht ondersteunt en meer zou kunnen ondersteunen, denk ik dat waterstof een illusie is.

De heer voorzitter

Dank u wel. De heer Maes.

De heer Maes

Niemand heeft toch ooit beweerd dat waterstof een energiebron is. Het is een energiedrager die natuurlijk enorm kan helpen in bepaalde toepassingen om energie mee te nemen en anderzijds om energie op iets langere termijn op te slaan. Inderdaad, je vertrekt vanuit elektrolyse, je splitst water in zuurstof en waterstof en als je het verbrandt is het terug water. Met andere woorden: het is een cirkel die je honderden malen kunt herhalen maar we zullen alsmear meer waterstof moeten aanmaken als alternatieve energiebronnen zoals ik vorige week gezegd heb waar we heel sterk op alle mogelijke vormen moeten inzetten. Waterstof is enorm nuttig als energiedrager maar ik denk dat niemand met kennis van zaken ooit beweerd heeft dat het een alternatieve energiebron is. Dat is helemaal iets anders.

De heer voorzitter

Wilt gij daar nog op antwoorden?

De heer gedeputeerde Hertog

Wat betreft de opmerkingen van het wagenpark van de heer Fiers houden wij natuurlijk al rekening met de duurzaamheid en de uitstoot van onze wagens die wij aankopen en op heel wat domeinen, bijvoorbeeld in Heynsdaele, maar ook op Puyenbroeck kopen wij al voor het vervoer op onze domeinen elektrische wagens aan die veel energiezuiniger zijn en veel minder vervuילend zijn. Dus we doen daar ook wel de nodige inspanningen voor. Inderdaad, wat betreft de waterstofdrager, elektrolyse kan natuurlijk wel via die windmolens opgewekt worden en op die manier kan er via een windmolen wel een wagen aangedreven worden via een waterstofcel. Dus je hoeft die elektrolyse niet altijd via een steenkolencentrale of een nucleaire centrale tot stand te brengen.

Mevrouw Van Keymolen, ge hebt gelijk. Ik heb inderdaad niet geantwoord op dat gedeelte van uw vraag maar u moet u geen zorgen maken. De milieuadvieswinkel wordt uiteraard betrokken in de opstart van het infopunt Duurzame Energie en zolang er geen concrete afspraken zijn blijven de overeenkomsten lopen zoals die nu bestaan. De milieuadvieswinkel zal trouwens ook opgenomen worden in het nieuwe infopunt dat zal opgericht worden.

Ja, mevrouw Peeters-Muyshondt, veel is daar natuurlijk niet aan te doen wanneer mensen u niet binnenlaten maar het is specifiek om dat probleem een beetje aan te pakken dat we nu ons gaan oriënteren met onze aanpak op de OCMW's, op de sociale huisvestingsmaatschappijen, op de welzijnsorganisaties. Als je naar kansarmen zomaar een energiesnoeibedrijf stuurt dan loop je het risico dat ze de deur niet open doen. Als je echter eerst via het OCMW of via hun eigen huisvestingsmaatschappij contact laat opnemen met die mensen, is het risico dat ze de deur niet willen opendoen al een stuk kleiner. Het is dus specifiek omdat we daar nu op willen inzetten om de deur van die woningen op een kier te krijgen.

Ik denk dat ik daar ongeveer toch een antwoord gegeven heb op de vragen.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord? Dan gaan we nu een debat houden, meneer Hertog, over onderwijs. Wilt ge antwoorden op de tussenkomsten op het onderwijs en dan kunnen we de mensen hun nadere vraag laten stellen. U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

De tussenkomst van mevrouw Zenner-De Gryze. U hebt het zelf al gezegd. Hadden we niet beter geweten dan zouden we denken dat ze les gaf in het provinciaal onderwijs, zo positief was ze over het onderwijs en de rol die wij vertolken. Dus ik kan mij daar alleen maar bij aansluiten. Wij proberen vanuit de POV maar ook vanuit de VVP onze partners allerhande te overtuigen dat het provinciaal onderwijs inderdaad een zeer specifieke rol heeft maar ook dat het de verrommeling – dat was toch de bedoeling daarvan – tegengaat omdat het absoluut niets opbrengt om de verrommeling in Vlaanderen tegen te gaan. Er zijn acties vanuit de VVP en de POV zelf maar er zijn ook heel wat acties die momenteel lopen vanuit de scholen zelf die zij zelf op eigen houtje inrichten. U herinnert zich de betoging in Limburg waarschijnlijk ook de briefschrijfactie vanuit een aantal van onze eigen scholen naar de leden van het Vlaams parlement. Dus de actiebereidheid in het werkveld is zeer groot. De provincies zelf zijn zeer duidelijk met hun standpunt rond het provinciaal onderwijs. Als deze raad – ik hoor dat het meneer Vercamer is die altijd zegt dat de eerste ambassadeurs van de provincie de gekozen raadsleden moeten zijn – als deze raad met evenveel enthousiasme als mevrouw Zenner het provinciaal onderwijs blijft verdedigen, dan denk ik dat we misschien nog wel een goed resultaat uit de brand kunnen slepen. Meer specifiek dan de vragen die zij maar ook mevrouw Lafkioui heeft over het flankerend onderwijsbeleid en dan De Stap. Voor alle duidelijkheid: ik heb in de commissie gezegd dat de verhoging van de subsidie resultaatsafhankelijk is. Momenteel bedient De Stap hoofdzakelijk de Gentse regio, wat geen onbelangrijke regio is. Als ge daar de CVO's en de hogescholen in onze provincie en de universiteit en dergelijke rekent, zit ge al direct over meer dan de helft van de provincie natuurlijk. Maar het is inderdaad juist dat er blinde vlekken zijn in de rest van de provincie en de verhoging is dan ook zeer specifiek enkel maar van toepassing als er een werking naar de rest van de provincie zal ontwikkeld worden. Dus tegen 1 april, dat is geen grap, zal De Stap een visie uitwerken met een stappenplan daarin en daarin zal enerzijds het kader geschetst worden waarbinnen zij allerlei activiteiten in andere Oost-Vlaamse gemeenten en steden kan realiseren en anderzijds zullen wij daarin moeten aangeven welke randvoorwaarden daarvoor vervuld moeten worden. Het is op basis van dat stappenplan, dat plan van aanpak en een evaluatie van de huidige werking dat wij maar zullen overgaan tot een nieuwe overeenkomst waar die 50.000 euro op ingeschreven kan worden. Wij komen daar nog mee terug maar het is niet zomaar gratis dat we aan de huidige werking van De Stap die 50.000 euro ter beschikking zullen stellen. Mevrouw Lafkioui had wat bedenkingen bij het neutrale aspect omdat de sponsors politiciers zouden zijn. Zij bedoelt daarmee waarschijnlijk overheden en als die al niet meer neutraal zijn dan weet ik ook niet goed wie dan wel nog sponsor kan zijn maar om toch volledig te zijn: De Stap wordt gesteund door de provincie, inderdaad de stad Gent maar daarnaast ook door de VDAB, door Sintra Midden-Vlaanderen en door het consortium volwassen onderwijs en er zal ook aan de andere twee Oost-Vlaamse consortia voor volwassen onderwijs gevraagd worden om hun steentje bij te dragen. Dus ik denk dat je toch een breed gedragen platform dan hebt en toch een neutraal platform hebt. In het project subsidiering werd ook gesteld door mevrouw Lafkioui dat ze toch wel een beetje een inhoudelijk beleidskader mist waarbij een aantal duidelijke criteria zouden vastgelegd moeten worden maar dat inhoudelijk beleidskader is er volgens mij wel degelijk, want wij hebben twee subsidiereglementen daartoe goedgekeurd hier in de provincieraad, het GOK-reglement (het Gelijke Onderwijskansenreglement), en het reglement onderwijsinitiatieven dat bedoeld is voor kortere initiatieven, terwijl het GOK-reglement voor langere initiatieven is. In die reglementen is ook duidelijk bepaald wie er zoal een aanvraag kan indienen. Ze bepalen bovendien ook de onderwijsvorm waaraan de aanvrager moet voldoen, DBSO, BUZO of BLO, en de doelstellingen die het project moet beogen evenals

nog een aantal andere criteria – het moet een nieuw project zijn. Er is ook een hogere subsidie voorzien voor samenwerkingsverbanden van scholen, dus wij geven scholen een extra ondersteuning wanneer ze samenwerken en niet als een eilandje opereren en er is nog een extra verhoging van de subsidiemiddelen voorzien voor netoverschrijdende samenwerkingsverbanden. Dus wij proberen ook scholen te overtuigen om over het muurtje van het eigen net te kijken, wat weleens op een aantal plaatsen zeer goed lukt. Het reglement voorziet er ook in dat de ingediend aanvragen worden voorgelegd aan een beoordelingscommissie en daarin zitten vier vertegenwoordigers van het katholiek onderwijs, twee van het gemeenschapsonderwijs, één van het stedelijk onderwijs en één van het provinciaal onderwijs. Er wordt voorgezeten door een provinciale directeur, ik denk een directeur van een administratieve dienst, niet van een school. Dus ik denk dat daar toch een mooie evenwichtige verhouding is opgebouwd. Die commissie kijkt niet alleen na of de ingediende dossiers aan de doelstellingen en aan de criteria van onze subsidiereglementen voldoen maar ze beoordeelt ook de dossiers inhoudelijk en legt ze als advies voor aan de deputatie en de deputatie is nog nooit afgeweken van de adviezen die door deze beoordelingscommissie naar voren werden gestuurd. Ze zijn soms behoorlijk streng voor zichzelf, soms strenger dan een deputatie zelf zou durven zijn, waarschijnlijk omdat zij het werkveld ook beter kennen. Dus ik denk dat er wel degelijk criteria zijn en dat er wel degelijk op is toegezien dat de beoordeling van de verschillende projecten niet zomaar door de deputatie gebeurt maar door mensen gebeurt die het werkveld wel zeer goed kennen. Mevrouw De Brandt over SINZ, Scholen in en na het Ziekenhuis: die krijgt inderdaad sinds dit jaar een subsidie vanuit ons flankerend onderwijsbeleid. Het is nog wat kort dag dit jaar om het cijfer op te geven maar in het schooljaar 2008-2009 werden daarmee 36 leerlingen begeleid. De gemiddelde duur van de begeleiding varieerde van iets minder dan een maand tot enkele maanden. In het schooljaar 2009-2010 werden 38 leerlingen begeleid, ongeveer voor dezelfde termijn ook.

Een beroep doen op tijdelijk onderwijs aan huis en bednets is pas mogelijk als aan bepaalde voorwaarden is voldaan. Zo heeft een leerling pas recht op tijdelijk onderwijs aan huis als het een afwezigheid wegens ziekte of ongeval is van een ononderbroken periode van 21 kalenderdagen en bovendien is dit onderwijs beperkt tot 4 uur per week. Ook mag de afstand tussen de school en de verblijfplaats van de leerling maximaal 10 km bedragen in het gewoon onderwijs en 20 km in het buitengewoon onderwijs. Bednets van zijn kant is dan weer bedoeld voor langdurige en chronisch zieke kinderen. Het opzetten alleen al van een bednetproject neemt minstens 4 weken in beslag omdat er ook met allerlei computers en camera's en dergelijke gewerkt wordt. Dus normaalgesproken gaan er een aantal weken voorbij vooraleer tijdelijk onderwijs aan huis en/of bednet kunnen opgestart worden en het is precies deze periode die overbrugd kan worden door SINZ en aangezien SINZ uitsluitend met vrijwilligers werkt zijn de kosten ook eerder beperkt. Vorig jaar was het dus goed voor 585 uren dat er werk geleverd werd en er wordt 7500 euro subsidie voorzien, dus ik denk dat dat een redelijk beperkte kostprijs is.

Wat betreft het gecombineerd onderwijs: dat wordt in onze CVO's gegeven in Meetjesland, Wase en Durme en Perspectief. Het is een heel uitgebreid overzicht dat ik hier wel bij me heb maar waarvan ik voorstel dat ik het doorstuur op mail, misschien wel aan alle leden van de derde commissie. In Scheldeland en Dender en Schelde werd dit schooljaar geen gecombineerd onderwijs ingericht. Vorig jaar was dat wel nog het geval in Dender en Schelde voor een opleiding Italiaans. Dat was echter geen succes omdat het gebruikte elektronische platform blijkbaar niet voldeed. Ze zijn volop aan het investeren momenteel aan de uitbouw van een veel beter elektronisch platform en zodra dat klaar is kan ook hier gecombineerd onderwijs worden ingericht. Dat is trouwens ook het geval voor Scheldeland. Dus zij zijn daar nog mee bezig in Scheldeland en Dender en Schelde. De drie andere, Perspectief, Wase en Durme en Meetjesland, doen het al. De ervaring met het gecombineerd onderwijs is zo dat het niet overal kan toegepast worden. De leerstof moet er zich toe lenen. Dat is punt 1. Maar ook de cursist moet er zich toe lenen. Niet alle cursisten kunnen via het gecombineerd onderwijs tot een bevredigend resultaat komen. Sommige hebben echt klassikaal onderricht nodig, andere dan weer niet. Dus er zal heel goed naar

gekeken moeten worden waar en over welke richtingen men dat gecombineerd onderwijs verder uitbouwt.

Dan meneer Van Malderen die zijn vraag herhaalt naar een praktijkcursus recht naar aanleiding van zijn vraag van vorig jaar. We hebben dat inderdaad nagekeken bij onze centra. Zij hebben navraag gedaan, ook bij andere centra. Zij hebben dat besproken binnen het consortium en hebben nagekeken of er al vragen zijn gesteld daaromtrent. Daaruit is het unanieme advies van onze centra gekomen om het niet te doen. De centra krijgen namelijk geen vragen rond het inrichten van een dergelijke cursus en de middelen en de mogelijkheden vandaag de dag zijn te beperkt geworden om zomaar een cursus in te richten waarvan er geen enkele indicatie is vanuit het werkveld of er eigenlijk interesse voor bestaat. Ze doen het eigenlijk ook al een beetje binnen een aantal bestaande opleidingen zoals boekhouden en informatica waar bepaalde modules burgerlijk recht, handelsrecht en economisch recht worden ingericht, ook in labo sociale wetgeving en dergelijke. Deze modules zijn qua inhoud vaak zeer praktijkgericht en indien gewenst kunnen zelfs praktijkvoorbeelden aangepast worden aan specifieke vragen maar vorig schooljaar werden in een aantal centra deze modules ook niet ingericht wegens gebrek aan belangstelling. Als de belangstelling er niet is, kunnen de CVO's het natuurlijk niet verder inrichten. Maar natuurlijk, wanneer er een vraag mocht komen van organisaties, steden of gemeenten of OCMW-centra, kunnen de CVO's hier op zeer korte termijn snel op inspelen onder de vorm van contractonderwijs maar om nu een heel specifieke cursus in te richten, daarvoor zijn de navragen gebeurd en daar zien zij eerlijk gezegd op dit ogenblik het nut niet van in. Tot hier mijn antwoorden op onderwijs, voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord over onderwijs? Niemand? Dank u wel. Dan gaan we over naar recreatie ... Meneer Beke.

De heer Beke

Excuseer, voorzitter, collega's, maar ik had nog een vraag die ik gesteld heb bij de algemene tussenkomst namens mijn fractie en die hield eigenlijk een suggestie in of het niet te overwegen valt, député, dat wij provinciaal onderwijs en het lokaal onderwijs daar waar nodig en wenselijk, niet zouden denken aan mogelijks oprichtingen van associaties of een associatie een beetje naar analogie van het hoge onderwijs en de universiteit.

De heer gedeputeerde Hertog

Ja, mijn excuses. Dit doet mij er ook aan denken dat ik de vraag van meneer Eerdekens niet beantwoord heb. Associaties in verband met onderwijs, overdracht van Heynsdaele of samenwerking met Heynsdaele: inderdaad, vorig jaar hebben we gezegd dat die gesprekken opgestart waren maar we weten allemaal dat er ondertussen een nieuwe Vlaamse regering met een groenboek is en wanneer er een groenboek is waarin staat dat het provinciaal onderwijs wordt afgeschaft, is dat niet het beste moment om te beginnen met onderhandelen over het al dan niet overdragen of samenwerken met andere netten. Je bent zo'n beetje een dramatisch varende partij als je dat Zwaard van Damocles boven je hoofd hebt. Dus ik moet u zeggen dat wij dat soort gesprekken hebben stilgezet totdat wij meer duidelijkheid hebben over het witboek dat er op ons afkomt en vooralsnog denk ik dat het dus beter is om die gesprekken nu niet te voeren. Ik weet dat de suggestie die meneer Beke doet, ook een beetje vanuit de VVSG wordt geopperd of dat niet mogelijk is maar ik zou eerlijk gezegd afwachten wat het witboek daarover zegt vooraleer wij zelf stappen zouden ondernemen.

De heer voorzitter

Meneer Verleyen.

De heer Verleyen

Voorzitter, ik kan ter aanvulling van de gedeputeerde misschien zeggen dat dat eigenlijk bestaat want wij hebben een scholengemeenschap waarin de stad Gent zit, het provinciaal onderwijs en het gemeenschapsonderwijs, en ook voor de rest van Oost-Vlaanderen zitten we in scholengemeenschappen met het officieel onderwijs en vermits het vrije onderwijs weigert samen te werken is dat het verst mogelijke dat we konden gaan.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik denk dat meneer Beke meer over bijna een eengemaakte inrichtende macht van verschillende inrichtende machten zat na te denken maar inderdaad, de scholengemeenschappen zitten wel in netoverschrijdende scholengemeenschappen.

De heer voorzitter

Nog iemand? Ik kijk rond. Goed, dan gaan we over naar recreatiedomeinen. Algemene tussenkomsten recreatiedomeinen. Mevrouw Lafkioui: positieve evoluties toelichten en kritische bedenkingen omtrent afstemming van de domeinen, omtrent sociale tewerkstelling in de domeinen. Meneer Fiers, u heeft het woord namens Jamila Lafkioui.

De heer Fiers

Dank u voorzitter, namens collega Lafkioui. Het mag gezegd worden, de provincie Oost-Vlaanderen heeft best wel mooie recreatiedomeinen die ook nog eens verspreid zijn over het grondgebied van Oost-Vlaanderen, het Leen in het Meetjesland, Puyenbroeck, meer naar het Waasland toe, de Gavers vlakbij de Vlaamse Ardennen en Den Blakken centraal in Wetteren. Weliswaar momenteel met het wateroverlastweekend achter de rug ligt het domein de Gavers er uiteraard heel triest bij. De camping, oude bungalows en het zwembad zijn volledig onder water gelopen. Het is nog afwachten om te zien in welke mate de schade te herstellen valt. Op dit moment zal de vraag zijn hoe vlug we die schade kunnen herstellen maar ook naar de toekomst: hoe kunnen we het provinciaal zich laten bewapenen tegen toekomstige wateroverlast want het zal zich wellicht in de toekomst nog voordoen. Los van dit gegeven het volgende punt: de herkenbaarheid van domeinen. Het is jammer te horen dat de mooie troeven die onze provinciale domeinen bezitten, nog al te vaak niet bekend zijn bij het publiek. Het is dan ook een goed initiatief om echt per domein wat meer promotie te doen om de naamsbekendheid van de provinciale domeinen te vergroten. Zo heeft provinciaal domein het Leen heel wat te bieden voor wandelaars en natuurliefhebbers. Maar al te vaak hoor je dat mensen hier niet meer vertrouwd zijn. Budgettair zijn er geen grote, nieuwe veranderingen of investeringen in het domein of een stuk van de domeinen of misschien is toch eentje het vermelden waard, namelijk het vervangen van de treintjes in domein Puyenbroeck, treintjes die in een recent verleden al eens vervangen zijn geweest en ons al heel wat geld hebben gekost, het derde treintje sinds 2007. Positief om te lezen in de beleidsnota is dat de gedeputeerde opteert voor een duurzame oplossing. Maar welke piste wil men dan bewandelen want welke trein is dan duurzaam? Collega Lafkioui, als zij gedeputeerde zou zijn dan zij kiezen voor de meest duurzame oplossing, namelijk een huifkar. Paard en kar om jong en oud te vervoeren heeft nog extra charme ook. Algemeen is evolutie in de domeinen positief. Slechts twee kritische bedenkingen ten aanzien van het beleid daarover:

- 1) de afstemming tussen de verschillende domeinen. Bijvoorbeeld: waar één domein reële inspanningen levert om duurzaam en ecologisch het domein te beheren, zijn die

inspanningen in andere domeinen eerder beperkt. Recreatiedomein de Gavers heeft bijvoorbeeld een groene sleutelcamping. Waarom kan dit niet voor domein Puyenbroeck dat ook over een camping beschikt? Deze afstemming wordt natuurlijk ook bemoeilijkt door het feit dat de sportterreinen door een andere gedeputeerde worden beheerd. Dat maakt coherentie wat ingewikkelder. Waar op het ene vlak spaarzaam en efficiënt met de middelen wordt omgegaan, worden op hetzelfde domein op een ander terrein genereus middelen uitgegeven. Collega Rik Franck zal hier later nog op tussenkomen in het beleidsdomein sport over de golf natuurlijk.

- 2) Een tweede kritische bemerking betreft de sociale tewerkstelling. Het is goed dat men ervoor opteert dit te realiseren in de provinciale domeinen. In het provinciaal domein Puyenbroeck doet men beroep op een externe firma. De mensen die komen werken worden begeleid door externe experts. In domein de Gavers gaat het vooral om alternatieve straffen en wordt het ook op een andere manier georganiseerd. Naast sociale tewerkstelling worden er ook stagiairs aangenomen om mee te werken in de domeinen. In domein het Leen is er volgens collega Lafkioui geen sociale tewerkstelling aanwezig. Of klopt dit niet? Het lijkt toch dat er zich nog mogelijkheden aandienen. Dan op bladzijde 51 in de beleidsnota wordt aangekondigd een eigenbedrijf voor sociale tewerkstelling op te starten op langere termijn. Wat wordt hiermee bedoeld? Hoe wil men dit concreet realiseren in de verschillende provinciale domeinen? Ook hier wil de Groen! - fractie pleiten voor een meer coherent en efficiënt beleid. Bij de opstart van deze legislatuur heeft men ervoor gekozen om meer efficiënt te gaan werken, o.a. door vooraf eerst het probleem goed te screenen en dan vanuit een aantal doelstellingen heel concreet de praktijk te gaan realiseren. Tijdens de commissievergadering bleek dat het wat betreft sociale tewerkstelling moeilijk blijkt te zijn om het in kaart te brengen. Bij gebrek aan cijfermateriaal is het op dit moment onduidelijk hoeveel personen er op dit ogenblik sociaal tewerkgesteld zijn en door welke firma's zij opgevolgd worden, hoeveel trajecten er positief zijn verlopen, welke er negatief zijn afgelopen. Een bijkomend probleem dat zich stelt is het groeiend gebrek aan stageplaatsen bij het deeltijdonderwijs. Aangezien de heer gedeputeerde ook gedeputeerde is voor onderwijs is het waarschijnlijk niet moeilijk om hier concreet acties te bedenken.

Voorzitter, collega's, meten is weten of anders gezegd: vooraleer men bepaalde pistes gaat bewandelen kan ervoor gepleit worden om eerst de huidige situatie grondig en kritisch te analyseren en dan te overwegen welke kanalen het best werken: externe firma of zelf een firma oprichten. Beide pistes hebben hun voor- en nadelen. Op dit moment bestaan er al heel wat organisaties die bezig zijn met sociale tewerkstelling en als je het zelf gaat uitvoeren dan moet je naast de nodige deskundigheid en knowhow ook de middelen vooropstellen om deze mensen te begeleiden. Tot hier deze tussenkomst.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Fiers in de plaats van mevrouw Lafkioui. Tussenkomst sociale tewerkstelling van de heer Luc Lampaert: recreatiedomeinen als plaats van tewerkstelling voor alternatief gestraften. Vraag naar cijfers. Meneer Lampaert.

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter, dames en heren gedeputeerden, meneer de griffier, achtbare collega's, mijn vraag ligt eigenlijk een beetje in de lijn van meneer Fiers want hij heeft dus eigenlijk ook vragen over de sociale tewerkstelling. Toen ik las dat er in de beleidsnota stond dat er in de recreatiedomeinen aan sociale tewerkstelling werd gedaan, was ik bijzonder gelukkig. Ik wist natuurlijk al dat dit gebeurde maar dat het duidelijk vermeld staat en dat in concreto nog een aantal projecten worden vermeld vond ik dan toch wel zeer goed. In de beleidsnota staat ook, zoals meneer Fiers ook al heeft aangehaald, dat er inschakeling is van werkgestraften. Eigenlijk, als men de beleidsnota leest en ik denk dat mijn voorganger het ook duidelijk heeft

proberen te lezen, zijn er verschillende tewerkstellingen voorzien in de verschillende domeinen. In de commissie, toen ik daarover een vraag heb gesteld, heeft men mij gezegd: nee, er is sociale tewerkstelling in alle recreatiedomeinen en er is een gelijklopende sociale tewerkstelling in alle recreatiedomeinen. Nu, het feit dat mijn voorganger ook duidelijk de vraag poneerde dat er inderdaad verschillende tewerkstellingen zijn, zou het voor mij wel goed zijn dat ik precies zou mogen vernemen welke sociale tewerkstellingen er in de recreatiedomeinen precies worden georganiseerd en waar. Het zou ook goed zijn om daaromtrent een aantal statistieken te mogen ontvangen wat zojuist ook al gevraagd is. Maar ik zou eigenlijk toch wel een beetje de nadruk willen leggen op een speciale vorm van sociale tewerkstelling die wordt georganiseerd in de recreatiedomeinen, met name de werkgestraften. Ik zou precies willen weten hoeveel procent van de sociale tewerkstelling aan deze werkgestraften wordt besteed en dit voor elk recreatiedomein en misschien over de jaren heen. Ik veronderstel dat dit maar een beperkt percentage zal zijn want ik kan me best voorstellen dat niet alle sociale tewerkstelling door werkgestraften wordt uitgevoerd, maar het is wel goed om te weten. En eigenlijk heb ik toch wel een aantal vragen daaromtrent betreffende de juiste inschakeling in de recreatiedomeinen van deze werkgestraften. Met andere woorden: ik zou willen weten of deze tewerkstelling al eens ernstig is geëvalueerd en wat het Ministerie van Justitie daarvan denkt en of zij daar ook bij worden betrokken. Ik veronderstel van wel. Het zou mij verwonderen van niet. Maar ik zou dus graag willen weten wat het resultaat is en wat de visie is van de federale overheidsdienst justitie betreffende de sociale tewerkstelling van werkgestraften in de recreatiedomeinen en als het ook eventueel zou mogelijk zijn, om mij een aantal cijfers te bezorgen betreffende arbeidsgehandicapten want dit is ook wel een belangrijke vorm van sociale tewerkstelling waar de laatste jaren heel wat aandacht aan wordt gegeven maar waar weinig cijfers van zijn gekend. Ik zou dus graag willen weten wat het percentage van arbeidsgehandicapten bij sociale tewerkstelling in deze recreatiedomeinen is. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Lampaert. Meneer De Knijf, provinciaal domein Puyenbroeck, evenementen; vragen bij het organiseren van grootschalige evenementen in domein Puyenbroeck. Meneer De Knijf, u heeft het woord.

De heer De Knijf

Meneer de voorzitter, geachte collega's, ik heb reeds meermaals over dit onderwerp tussengekomen in deze raad. Vooraf wil ik wel klaar en duidelijk stellen dat zowel mijn fractie als ikzelf niets hebben tegen het organiseren van evenementen in het domein Puyenbroeck te Wachtebeke. Wij zijn echter van oordeel dat een provinciaal domein niet de aangewezen plek is om zomaar gelijk welk evenement te programmeren. Dit moet naar onze mening selectief gebeuren. Vele activiteiten kunnen best, andere daarentegen impliceren reeds bij voorbaat een zekere vorm van overlast en/of problemen. Kijk maar naar het verleden waar diverse grootschalige projecten, al dan niet georganiseerd door externe firma's, reeds hebben gezorgd voor o.a. – ik noem er een paar – lawaaioverlast in gans de buurt, parkeerproblemen en dit niet enkel op de parkeerplaats in het domein zelf maar tot ver daarbuiten, verkoop en gebruik van drugs, zelfs geweldplegingen en vandalisme. Ook het evenement dat onlangs doorging, namelijk Halloween op zondag, verliep niet vlekkeloos. Uit een schrijven hierover vanwege de directie sport- en recreatiedomeinen vernemen we – en ik citeer even een paar zinnen – dat het evenement inderdaad overrompeld werd; het was te grootschalig, dat de parkeercapaciteit ontoereikend was, dat de catering niet opgewassen was tegen de onvoorziene volkstoeloop en dat tijdens het evenement vooral de kinderen, samen met hun ouders uiteraard, in lange wachtrijen moesten staan bij gebrek aan een degelijke organisatie. Meneer de voorzitter, geachte collega's, het zou getuigen van realiteitszin als het bestuur zich wat meer bescheiden zou opstellen. Enkel geldgewin mag in

deze geen drijfveer zijn. Correct inschatten welke activiteiten een meerwaarde inhouden voor de bevolking moet het uitgangspunt zijn.

Tot slot dan mijn vragen. Ten eerste: blijft het provinciebestuur erbij dat het organiseren van grootschalige evenementen in Puyenbroeck een verantwoorde beleids optie is? Ten tweede: zou het niet meer aangewezen zijn om over te schakelen naar kleinschalige projecten die men juist omdat ze kleinschalig zijn, beter kan organiseren en beter onder controle kan houden? Het is immers naar onze mening niet de taak van het openbaar bestuur om de concurrentie aan te gaan met bijvoorbeeld Flanders Expo als het gaat om het organiseren van grootschalige evenementen. Laat dat gerust aan hen over. Dus lapidair gezegd: ken uw beperkingen en handel daarnaar. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer De Knijf. Dat brengt ons tot de volgende tussenkomst van de heer Luc Lampaert: bezorgdheid over het verdwijnen van de mooie betonwegjes. Blijven er voldoende fietspaden over voor de recreant? Meneer Lampaert.

De heer Lampaert

Meneer de voorzitter, collega's, in de beleidsnota staat vermeld dat de provincie een vierde van alle bestaande betonwegen in het recreatiedomein het Leen zal laten verwijderen om aldus een groter aaneengesloten bosbestand te realiseren. Nu, een vierde, dat is nogal wat. Mensen die het Leen kennen, weten dat het een vrij groot domein is. Het ligt op het grondgebied van drie gemeenten en eigenlijk bestaat het Leen voornamelijk uit deze betonwegen en veel bossen en veel groen natuurlijk, speciaal gezocht voor de fietsers omdat ze daar inderdaad aan passieve recreatie met de fiets kunnen doen. Ik vind eigenlijk wel dat het een goed idee is om grotere aaneengesloten bossen te gaan organiseren als dit momenteel al niet het geval is bij elke uitbreiding die zo nu en dan plaatsvindt en ik vind dat er nog meer mogen komen en er zullen er nog meer komen want de omliggende gronden rond het Leen voorzien ook een mogelijkheid om meer bossen aan te kopen, dus het Leen zal in alle geval groeien en groeien maar dan zonder infrastructuur als ik het zo mag zeggen, door grotere bosbestanden. In de zones die kunnen worden bijgekocht in de toekomst, liggen geen betonwegjes. Eigenlijk is dat wel mooi. Het Leen is een typisch iets omdat het een vroeger munitiedepot was en daarom zijn die betonwegjes er gekomen en eigenlijk is het verdwijnen van die betonwegen voor een stuk het historisch aantasten van wat er vroeger was. Indien men morgen zou beslissen om alle vijvers die daar liggen, dicht te doen, alle waterplassen dicht te doen, dan zou ik dat ook bijzonder spijtig vinden. Dat is ook iets typisch, die wateropvangbakken waren daar gemaakt in het Leen speciaal ter beveiliging van het Leen. Het is nu een mooi natuurgebied. Men vindt er altijd nog wel wat munitie. Er is een aantal jaren geleden toch nog wat munitie gevonden, maar het blijft dan toch wel een mooi iets als dat oorspronkelijk historisch georganiseerd Leen voor een stuk zou kunnen blijven bestaan. Ik stel deze vraag voornamelijk natuurlijk op de vraag van voetgangers maar ik denk ook voornamelijk op vraag van de fietsers, want zij zijn daar het meeste mee gediend. Welke fietser rijdt niet graag in een mooi bos waar hij kan fietsen op betonwegjes. Dat is toch eigenlijk het summum van recreatie. Ik zou dus aan de gedeputeerde willen vragen of ik de fietsers die het Leen gebruiken, mag geruststellen dat er niet te veel van die betonwegen gaan verdwijnen en dat er voldoende fietspaden gaan overblijven voor de recreanten.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Lampaert. Dat brengt ons tot een tussenkomst van meneer De Cuyper: vraag naar de intenties op het vlak van structurele samenwerking tussen de provinciale en de gemeentelijke domeinen. Meneer De Cuyper.

De heer De Cuyper

Voorzitter, collega's, ik heb al bij verscheidene debatten in het kader van onze budgetvaststelling de vraag gesteld naar een ondersteuning van de gemeentelijke en provinciale domeinen enerzijds maar anderzijds in extenso de vraag naar een grotere samenwerking tussen de verschillende domeinen in de provincie. Ik kan daar niet anders doen dan de député te feliciteren met minstens de inschrijving van het bedrag zijnde 50.000 euro en ik hoop dat dit aanleiding kan geven tot een aantal initiatieven. Ik denk daarbij aan de Open Domeinendag die – meneer Van Gaeveren zal zich dat nog herinneren – wij gezamenlijk opgezet hebben in een vorige legislatuur. Ik heb altijd gezegd dat dat het meest succesvolle initiatief was dat er was maar het was een begin en ik zou het appreciëren mocht een gelijkaardig initiatief of anderszins op structurele basis, dat wil zeggen niet eenmalig maar in continuüm kunnen georganiseerd worden. Ten tweede heb ik een vraagstelling – ik weet dat dat veel moeilijker is – om binnen een bepaalde budgettaire context maar volgens het groenboek moeten we ons vooral met grondgebonden materie bezighouden. Vraag is of er effectief geen structurele samenwerking meer zou kunnen zijn tussen de provincies en de gemeentelijke domeinen. Ze stellen zich op pportuniteit – er zijn er overigens niet veel zijn in Oost-Vlaanderen – en ik denk dat de gemeentelijke domeinen voor de verzelfstandiging staan. Misschien is dit het moment om een keer na te denken over een structurele band waar een aanwezigheid binnen deze structuur vanuit de provincie mogelijk is. Ik geef toe, dit is een zuiver persoonlijk standpunt, meneer de député. Ik wil dat voor alle duidelijkheid stellen. Ik weet dat uw opperhoofd of gewezen opperhoofd van uw partij Sint Niklaas daar soms anders over denkt.

De heer voorzitter

Meneer De Cuyper, ook de opvolger is een opperhoofd, van dezelfde partij of een andere. We gaan voort. Meneer Jean-Pierre Stockman over de renovatie van de daken. Patrimonium: In welke mate is er rekening gehouden met het plaatsen van zonnepanelen bij de renovatiewerken aan verscheidene daken van diverse administratieve gebouwen. Meneer Stockman.

De heer Stockman

Dank u, voorzitter, collega's. Op de laatste provincieraad hadden we het reeds over het plaatsen van fotovoltaïsche netgekoppelde installaties op de daken van ons patrimonium. Maar wordt er dan toch in voldoende mate rekening gehouden met de isolatie bij de renovatie van die daken en tevens met de stevigheid om zonnepanelen erop te plaatsen? En mag ik u, gedeputeerde, dan ook een heel kleine tip meegeven: laat dan toch nog een klein beetje plaats over want op deze laatste tijd van het jaar lopen er nog heel wat zwarte pietten op de daken rond.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Stockman. Laatste tussenkomst Patrimonium. Meneer Joris: vraag naar de oorzaak van de substantiële stijging van het krediet. Meneer Joris.

De heer Joris

Het gaat over artikel nummer 10401-22102. In vergelijking met het budget 2010 is de post administratieve gebouwen groot onderhoud in tien jaar tijd gestegen van 1.040.000 euro tot 2.430.000 euro, ongeveer 2,4 keer meer dus. De toelichting vermeldt een aantal onderhoudswerken die ongetwijfeld nuttig en noodzakelijk zijn maar het grote verschil blijft verbazen. Wijst dit erop dat men bepaalde onderhoudswerken te lang voor zich

uitgeschoven heeft of is er onvoorziene schade of onvoorzien verval van de gebouwen geweest? Graag een woordje uitleg. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Hertog, u heeft het woord voor de repliek.

De heer gedeputeerde Hertog

Voorzitter, collega's, ik begin met de tussenkomst van mevrouw Lafkioui bij monde van de heer Fiers. Om te beginnen dank u wel voor het feit dat we mooie provinciale domeinen hebben. Dat vinden wij ook. En dan een domein dat er momenteel iets minder mooi bij ligt, de Gavers. Ik ben er gisteren nog langs geweest. Ik moet u zeggen, ik was blij verrast. Het water is bijzonder snel weg en op het eerste zicht zijn de beschadigingen niet zo gigantisch groot. Natuurlijk, een nauwkeuriger onderzoek moet nog uitwijzen of het vocht inwendig in allerlei gebouwen schade heeft aangericht maar op het eerste zicht lijkt het nog redelijk mee te vallen, wat niet wil zeggen dat er natuurlijk niet vrij veel schade is in de Gavers. Op sommige plaatsen stond het water anderhalve meter hoger dan normaal, dus u begrijpt dat zelfs zaken die nog nooit met water in aanraking geweest zijn in de Gavers er deze keer wel van gehad hebben. De doelstelling is alleszins om op 10 januari het Gaversbad terug operationeel te krijgen. De vijf recentste bungalows, dus diegene die we op palen hebben gebouwd, zouden tegen eind deze maand opnieuw verhuurd kunnen worden en dat is dan niet zozeer omdat er schade is aan de bungalows maar wel omdat er schade is aan de toegangspadjes. Die toegangspaden die op paaltjes stonden zijn gewoon door de kracht van het water uit de grond gerukt, dus die paden moeten opnieuw geplaatst worden. De vijf oudere bungalows van 1998 stonden niet op palen en stonden dus ook een kleine meter onder water. Die zullen pas tegen het Paasverlof opnieuw kunnen verhuurd worden. Afhankelijk van de schade die de komende dagen nog moet vastgesteld worden zal het dus nog wel een tijdje duren. Daar lijkt de ergste schade in de keukens te zijn, de keukentjes die beneden stonden, maar ik zeg het, we moeten nu nog wat inwendig werk in de muren verrichten om te zien of er misschien ernstige schade is die men op het eerste zicht niet direct ziet. De camping zal eind van deze maand terug volledig operationeel zijn. Het Schepke, de jeugdherberg, heeft geen blijvende waterschade opgelopen en kan terug open in de Krokusvakantie. Ze waren sowieso gesloten tussen de herfstvakantie en de krokusvakantie. Er wordt ook naar gestreefd om de schade op de terreinen zelf, de wandelpaden, de Finse pisten en dergelijke, voor het begin van het nieuwe seizoen in 2011 terug te herstellen. Ook de opruiming van de strandzone en het speeldorp zal tegen het begin van het seizoen 2011 gerealiseerd worden. De technische loods is reeds operationeel en we moeten natuurlijk – dat probleem stelt zich ook voor het volgende seizoen – de kwaliteit van het zwemwater opnieuw bekijken want er is heel wat water doorgestroomd dat er normaal gezien niet thuishoort. Maar de natuur heeft zo zijn manieren om dat redelijk snel te herstellen als dat water daar niet te lang gestaan heeft. Over het algemeen had ik het erger verwacht maar het ziet er naar uit dat het nog redelijk snel zal kunnen opgelost worden. De mensen van de Gavers zijn ongelooflijk hard aan het werk en zeer efficiënt bezig. De afspraken met de verzekeraar zijn ook al gemaakt. Die zijn ook al enkele keren langs geweest. Het verloopt dus redelijk voorspoedig maar er kan nog altijd iets boven water komen.

De heer voorzitter

Mocht ik u even onderbreken. Niet dat ge niet goed bezig zijt maar het is iets praktisch. Wanneer kom ik tussen? Als er een auto geklemd staat in de garage. Een BMW VZR 576 belemmert het wegrijden van een personeelslid. Wie is dat? Meneer Van Gaeveren? Zeer goed. Ge zijt eerlijk in uw bekentenis. Ga maar voort, meneer Hertog.

De heer gedeputeerde Hertog

We proberen om dit te vermijden in de toekomst. Het zal natuurlijk zwaar overleg en afspraken vergen, ook met het Vlaams gewest, omdat de problematiek van de Gavers natuurlijk onlosmakelijk verbonden is met de problematiek van de Dender maar wij gaan er de komende weken afspraken mee maken om te zien of we gezamenlijk afspraken kunnen maken, bijvoorbeeld bij hoge waterstanden, dat een deel van de Gavers als overstromingsgebied, als bufferbekken voor de Dender kan dienen, zodanig dat ook de woningen in de omgeving kunnen gespaard worden maar mits natuurlijk de afspraak dat we de bebouwde gedeelten van de Gavers kunnen afzetten zodanig dat de landelijke gebieden onder water kunnen lopen en de bebouwde gedeelten van de Gavers kunnen afgezet worden. Dit zou een gewin kunnen betekenen voor het Vlaams gewest en dat zou de mensen hun voeten droger houden maar we moeten nog in gesprek met het Vlaams gewest. Op dit ogenblik, als ik dan hoor hoe zwaar er gebaggerd is in Wallonië waardoor het water sneller naar Vlaanderen komt bij heel hevige regenval, zullen we toch maatregelen moeten nemen maar dat zal in overleg met de Vlaamse overheid moeten gebeuren. Wat betreft de herkenbaarheid van onze domeinen: jaarlijks wordt voor onze domeinen een behoorlijk bedrag vrijgemaakt voor communicatie, voor evenementen, voor activiteiten en het verhogen van de naambekendheid. Wij hebben ook allerlei evenementen die door externen worden georganiseerd en die dan bijvoorbeeld de naam Puyenbroeck vermelden, Thuisdag bijvoorbeeld, die toch op de VRT-netten altijd terechtkomt wanneer die plaatsvindt in ons domein. Dus ik denk dat we allerminst kunnen klagen over de naambekendheid van onze domeinen. Uit een onderzoek van de provincie naar de bekendheid een aantal jaren geleden bleek dat met uitzondering van de gouverneur het domein Puyenbroeck het tweede bekendste onderdeel van de provincie was, dus zo slecht is het nog niet gesteld, wat niet betekent dat er geen werk aan de winkel is, want mevrouw Lafkioui, het klopt natuurlijk wel dat bijvoorbeeld het Leen nog wat meer bekendheid en meer communicatie zou mogen gebruiken. Natuurlijk moeten we ons ook de vraag stellen of het Leen een domein is. Er wordt soms verwezen naar Puyenbroeck. Is het wel een domein voor grootschalige evenementen? De vraag is of het Leen wel een domein is om heel veel volk te trekken. Ik denk, als er twee domeinen zijn die zeer geschikt zijn om heel veel volk te trekken zijn het Puyenbroeck en de Gavers. Het Leen is misschien toch iets meer gericht op de passieve wandelaar en de fietser maar dat lijdt nog een beetje onder de onbekendheid. De treintjes in Puyenbroeck. Het is hier al vaak teruggekomen. Er zijn momenteel nieuwe treintjes in gebruik zoals meneer Fiers al zei. Voor een goede werking op drukke dagen zijn er minimaal drie treintjes nodig. U mag niet vergeten dat die treintjes niet alleen op regelmatige tijdstippen rondritten door het domein verzorgen maar ze zijn ook een belangrijk verbindingsmiddel voor mensen die eens een dagje willen domeinen tussen de verschillende locaties. Je kan een dagticket hebben en je kan dan heel het domein op uw gemak doorkruisen. Dat duurt de ganse dag. Het domein is ongeveer 400 ha groot. Dus ja, er zijn mensen die wel de treintjes nodig hebben om zich daar vlot doorheen te kunnen verplaatsen. Er zijn twee nieuwe treintjes in dienst inderdaad maar er zijn er eigenlijk drie nodig. Wij gebruiken daarvoor nog twee zeer oude treintjes, een van 1988 en een van 1990, die telkens opnieuw kunnen opgelapt worden voor de drukke momenten en als back-up want het kan weleens gebeuren dat ook een van die nieuwe treintjes in panne staat en dan moet er altijd een back-up zijn. Dus een nieuw treintje is zeker geen overdreven luxe maar wij zullen het meest duurzame en milieuvriendelijke treintje aankopen dat er te vinden is, dat is te zeggen als het ook financieel haalbaar is. Huifkarren die misschien nog milieuvriendelijker zijn, alhoewel, mestuitstoot, ge weet dat wel, maar huifkarren gaan we niet op structurele basis inzetten maar die worden – u kunt daarom lachen – maar die worden regelmatig wel gebruikt op allerlei activiteiten maar dat wordt altijd gezien als een aanvulling op het vaste aanbod. Die huifkarren kunnen trouwens niet genoeg volk vervoeren en ze zijn ook niet snel genoeg. Dat is te zeggen zolang we de paarden niet door het domein laten galopperen zijn die huifkarren niet snel genoeg en galopperende paarden, geloof mij vrij, ge wilt het niet meemaken op zo'n domein. Dus qua veiligheid en toegankelijkheid zijn die huifkarren voor

kinderen en bejaarden en gehandicapten niet geschikt. Dus het blijft iets leuk aanvullends maar de treintjes zijn onvervangbaar voor het regelmatige vervoer.

Dan de kritische bedenkingen ook over de groene sleutel en de duurzaamheid. Op het domein Puyenbroeck wordt wel degelijk hard gewerkt om ook de groene sleutel te behalen. Uit de laatste terugkoppeling die wij hadden met Toerisme Vlaanderen blijkt dat we momenteel een score van 12 halen daar waar we 15 moeten halen voor de groene sleutel. Die kunnen we halen voor de camping dus ik denk wel dat we die op korte termijn kunnen halen. Er zijn nog andere aanpassingen op komst, bijvoorbeeld de vernieuwing van de sanitaire blokken. Het is de bedoeling dat in de loop van 2011 de laatste struikelblokken zullen weggehaald worden zodanig dat ook Puyenbroeck de groene sleutel zal bereiken. Los van deze groene sleutel is er op de domeinen natuurlijk sowieso veel aandacht voor duurzaamheid. Een harmonisch park- en groenbeheer is daar één van. De pesticide norm bijvoorbeeld die tegen 2015 overal moet gelden, de bouw van het passief inkomgebouw, energiebesparende maatregelen en zo meer. Overigens kan ik vermelden dat de Gavers nu reeds volledig pesticidenvrij is en dat ook het Leen en Puyenbroeck op de goede weg zijn. Er is enkel eigenlijk nog een minimum gebruik in het arboretum en in de bloementuin omdat dat zeer specifieke ondergronden zijn maar daarvoor is men intensief op zoek naar oplossingen.

Dan de sociale tewerkstelling. Om te beginnen moet ik toch zeggen dat ook de eigen tewerkstelling in de domeinen al heel vaak een zeer sociaal karakter heeft. Heel wat van de klusjesdiensten die daar actief zijn en de groendiensten die daar actief zijn hebben al een heel sterk sociaal karakter maar wat specifiek de speciale sociale tewerkstelling betreft is het zo dat onze provinciale administratie die problematiek in kaart heeft gebracht, niet alleen van onze domeinen maar van alle betrokken diensten. Op basis daarvan is er een visienota gemaakt met verkenning van de mogelijkheid om sociale economie structureel in te schakelen in ons provinciaal beleid. Eindconclusie was dat we een tweesporenbeleid gaan volgen, enerzijds het maximaal inschakelen van de externe sociale economie en anderzijds ook een eigen provinciaal initiatief van lokale diensten economie daarnaast eventueel op te richten. Dit laatste initiatief mag niet gezien worden als concurrentie voor de bestaande sociale economiebedrijven maar als een soort van optimalisatie van de bestaande werking binnen het provinciaal personeelskader zoals ik al zei. Daar is al een zeer sociale component aanwezig met ook de nadruk op meer mogelijkheden aangaande de begeleiding van de betrokken personeelsleden. Nu moet vaak de begeleiding van de sociale economie verzorgd worden door mensen die zelf heel veel begeleiding nodig hebben en op den duur zijn er meer begeleiders aanwezig dan dat er werk wordt verricht. Dat is ook niet de bedoeling. Beide pisten, dus een eigen economiebedrijf en met maximaal inschakelen wordt verder onderzocht op haalbaarheid door het management en het team door de gedeputeerde verantwoordelijk voor personeel maar ik vermoed dat die in haar tussenkomsten rond personeelsbeleid er nog uitgebreid op zal tussenkomen. In afwachting van die definitieve oplossing worden onze provinciale domeinen reeds volop ingeschakeld in dat sociale economieverhaal op basis van de huidige mogelijkheden: 1) externe sociale tewerkstelling. Wij voorzien heel wat externe sociale tewerkstellingen voor het groenonderhoud. Pro Natura bijvoorbeeld wordt ingeschakeld in Puyenbroeck maar ook de Blakken en in Heynsdaele. Op het Leen is het inderdaad zo dat het eerder uitzonderlijk is dat er externe sociale tewerkstelling wordt gebruikt, bijvoorbeeld voor het vervaardigen van natuureducatief materiaal is dat wel gebeurd maar het is niet zo intensief als op Puyenbroeck. Ook de Gavers heeft vorig jaar met Pro Natura overlegd, bijvoorbeeld voor het maaien van grasstroken en dergelijke maar daar is men nog niet tot een structurele samenwerking gekomen, ook al omdat het aanbod aan beschikbare gronden te klein was om voor het externe sociale economiebedrijf zelf tot een bevredigende werking te kunnen komen. De werkgestraften dan. Die worden ook ingeschakeld op onze domeinen maar ik zal daar misschien straks in extenso op terugkomen als ik de vraag van meneer Lampaert beantwoord.

De stageplaatsen uit het onderwijs. Puyenbroeck gaat op bijna alle stageaanvragen positief in. Gemiddeld zijn dat per jaar drie studentenstages op termijn. De Gavers doet dat ook. De voorbije drie jaar liepen er gemiddeld twee studenten jaarlijks stage in de Gavers en ook op

het Leen. Dat zijn een drietal studenten per jaar die stage lopen. Dat kan gaan van stages van veertien dagen of een stage waarbij een bepaalde student elke vrijdag langs komt gedurende het gehele jaar. Dus er wordt altijd positief op ingegaan. De evaluatie daarvan in samenwerking met Pro Natura over de sociale economie wordt zeer positief geëvalueerd. De evaluatie van de werkgestraften verloopt individueel maar daar zal ik ook straks op terugkomen. Dat verloopt met justitiehuisen net als de schoolstages maar ook hier zijn de ervaringen over het algemeen zeer positief. In elk geval klopt de opmerking dat sociale tewerkstelling een goede omkadering en opvolging vraagt omdat we niet over één nacht ijs willen gaan en er dus onder leiding van de gedeputeerde van personeel en het managementteam nog verder wordt gewerkt aan een definitieve oplossing. Dan meer specifiek de werkgestraften. Hoeveel procent maken de werkgestraften uit van de sociale tewerkstelling? Dat is zeer moeilijk om daar percentages op te kleven, al was het maar omdat je dan eerst moet uitmaken wat onder meer allemaal sociale tewerkstelling is voor je daar percentages op kunt kleven. Wel kan ik een aantal absolute aantallen geven van werkgestraften. In Puyenbroeck was dat in 2008 één, in 2009 twee en in 2010 ook twee. In het Leen in 2008 één, in 2009 één en dit jaar vier en in de Gravers in 2008 vijf, in 2009 drie en in 2010 vijf. De evaluatie voor Puyenbroeck en het Leen gebeurt dus met het justitiehuis in Gent. Het gebeurt eigenlijk enkel mondeling zonder verslag als een werkstraf verkeerd loopt, geval per geval dus. Er is ook een jaarlijks overleg om te zien of de samenwerking beter kan verlopen maar dit dient enkel om de samenwerking praktisch bij te sturen aangezien deze eigenlijk volgens beide partners bijzonder positief verloopt. Bij de Gravers is dat het justitiehuis Oudenaarde en ook hier wordt de samenwerking positief beoordeeld. De vraag naar werkplaatsen is natuurlijk groter dan het aanbod. Zeker voor weekendwerk is er een grote nood aan tewerkstellingsplaatsen en dat is nu net ook het moment dat er op onze domeinen niet altijd evenveel volk aanwezig is, dus het is niet altijd eenvoudig om de vraag af te stemmen op het aanbod maar wij doen zeker het mogelijke – dat kan misschien in de toekomst nog meer – maar de samenwerking wordt dus alleszins als zeer positief geëvalueerd.

De cijfers over arbeidsgehandicapten tewerkgesteld in het kader van sociale tewerkstelling in onze domeinen: ook hier stelt zich het probleem van de afbakening want wanneer wordt iemand als arbeidsgehandicapte beschouwd? De voorwaarden die worden opgesomd in ons artikel 11 van de rechtspositieregeling zijn eigenlijk vrij strikt. Volgens die huidige strikte definitie zijn er op dit ogenblik elf arbeidsgehandicapten tewerkgesteld in ons bestuur waarvan drie in Puyenbroeck. Maar nogmaals, ik denk dat de meer gedetailleerde cijfers door collega mevrouw Bruggeman zullen verstrekt worden wanneer haar attributies aan bod komen.

De evenementen op Puyenbroeck. Meneer De Knijf zal daar jaarlijks op terugkomen, vermoed ik, en ik vermoed dat mijn antwoord ook jaarlijks een beetje in dezelfde lijn zal liggen. Ik ben van oordeel dat over het algemeen gesteld kan worden dat de evenementen in eigen beheer, zoals het Paaseierenfeest, het Popeiland, ook Halloween, zeer goed georganiseerd worden met een zo groot mogelijke personeelsinzet en met bijzondere aandacht voor alle aspecten van de veiligheid verloopt dat vlekkeloos. Neen, dat verloopt niet vlekkeloos. Bijvoorbeeld bij Halloween kun je op voorhand niet inschatten dat er 8500 bezoekers gaan afkomen. Dat is niet altijd in te schatten. Als dat een stormachtige dag was hadden we daar met 2000 mensen gestaan of misschien nog minder. Maar ja, het bleek nu plots die nacht prachtig weer te zijn, dus dan krijg je 8500 bezoekers over de vloer waardoor er inderdaad hier en daar al eens moest aangeschoven worden. Je moet dat ook allemaal relativeren. De fakkelverkoop. De wachttijd was een kwartier en op sommige attracties, op piekmomenten, waren er wachttijden van 20 à 25 minuten. Dat is niet plezant maar als ik zie wat men soms wil aanschuiven in Walibi's en andere waar ge 25 euro voor een inkomticket betaalt, en waar ge twee en een half uur staat aan te schuiven op piekmomenten, dan denk ik dat we het er nog niet zo slecht van af brengen.

In het begin van elk seizoen is er een samenkomst met alle hulpdiensten om alle meldpunten met elkaar af te checken, dus de politie, het Rode Kruis, et cetera.

Ook vertegenwoordigers van het gemeentebestuur zijn er telkens bij betrokken. Er wordt maximaal zoveel mogelijk personeel ingezet maar inderdaad, een toevloed. We waren een beetje het slachtoffer van ons eigen succes. Is dat erg? Eerlijk gezegd, ik ben soms liever het slachtoffer van mijn eigen succes dan dat er te weinig volk aanwezig is. We leren daaruit voor het volgende jaar maar we kunnen na volgend jaar meer personeel inzetten maar dan blijken er geen 8500 maar 10.000 man op af te komen. Je kunt dat niet altijd voorspellen. In ieder geval denk ik dat het overgrote deel van de respons op dit evenement zeer positief was. Zeker voor wat aangeboden was, was de toegangsprijs zeer democratisch, 5 euro. Ge moet eens naar een Halloween gaan in andere domeinen. Dan denk ik dat het prijsverschil wel duidelijk zal zijn. Dus om commerciële redenen doen we dat niet echt. Moesten we het om commerciële redenen doen, dan zouden we de prijs wel een stuk hoger leggen. Dus ik denk dat Puyenbroeck wel degelijk aanleiding moet kunnen geven om dergelijke evenementen te organiseren. Maar het kan altijd beter, beter georganiseerd en dergelijke. De betonpaden in het Leen. De liefde voor de betonpaden. Er is ongeveer 18 km aan betonpaden in het Leden. Ook 18 km onverharde bospaden maar het gaat om die 18 km betonweg en het is de bedoeling om daarvan ongeveer 5 km te verwijderen. Daarvan zullen er ongeveer 1,5 km onverhard blijven en de overige 3,5 km gaan inderdaad verdwijnen om opgenomen te worden in het bosareaal. Maar we zijn ook bij de keuze van die betonpaden en daarover kan ik meneer Lampaert geruststellen, niet over één nacht ijs gegaan. We hebben een aantal criteria gehanteerd: 1) een ecologisch criterium: welke betonpaden geven door hun verwijdering het grootste ecologische voordeel? 2) een beheersmatig criterium: welke paden moeten zeker gespaard worden om een efficiënt bosbeheer voor onze diensten mogelijk te maken? 3) een sociaalrecreatief criterium, namelijk: welke betonpaden moeten zeker gespaard worden omwille van het intensieve gebruik door fietsers en door de bezoekers? 4) een historisch criterium om het militair verleden van de kern van het provinciaal domein zichtbaar te houden onder het betoog dat er een aantal specifieke betonpaden behouden moeten blijven. Op basis daarvan zijn dus die 5 km gekozen. Er blijven dus nog altijd 13 km over en de wandelaars krijgen er eigenlijk 1,5 km onverhard bospad bij.

Dan meneer De Cuyper. Ook een jaarlijks terugkerende vraag en dit jaar een klein beetje een ander antwoord door die 50.000 euro die inderdaad ingeschreven staat. Meneer De Cuyper heeft al verwezen naar een samenwerking in het verleden rond de Dag van de Recreatiedomeinen die door de deelnemers toen positief werd geëvalueerd maar waar men toch niet naast kon kijken dat er buiten de eigen provinciale domeinen maar één domein, De Cuyper kent dat zeer goed, zeer intensief heeft samengewerkt terwijl de andere domeinen allemaal een beetje de kat uit de boom keken en hoopten dat die Dag van de Recreatiedomeinen veel ging opleveren zonder dat ze daar zelf veel inspanningen voor moesten leveren. Maar om te onderzoeken wat de mogelijkheden zijn van een verdere structurele samenwerking heeft de deputatie vorig jaar een studieopdracht uitgeschreven die werd gegund aan de VZW WES uit Brugge, een vrij gerenommeerde speler op het vlak van recreatie. Die studie werd eind vorige maand afgerond. Een presentatie van de studie is voorzien voor de deputatie in de loop van december. Nadat de deputatie van deze studie heeft kennis genomen en daar conclusies heeft uitgetrokken, zullen we overleggen over de verdere gevolgen en keuzes die moeten gemaakt worden. Maar ik wil de collega's toch al een klein tipje van de sluier oplichten wat betreft de voornaamste conclusies van deze studie. De voornaamste zijn dat de vraag naar ondersteuning van de andere domeinen zich niet zozeer stelt in de dagelijkse operationele werking van de centra maar wel op het vlak van investeringen, veiligheid en personeelsproblematiek en in een behoefte aan visieontwikkeling, waar het nogal eens aan mankeert. Men neemt dan stoemelings af en toe een aantal beslissingen maar zonder dat er eigenlijk een visie rond het domein wordt ontwikkeld. Die recreatiedomeinen en ook de gemeenten hebben we bevroegd. Ze zijn zelf vragende partij voor ondersteuning voor de opmaak van een strategisch plan bij het duurzaam maken van hun recreatieplek en voor vorming, training, kennisoverdracht op het vlak van wetgeving en gestructureerde overlegmomenten. Dat zijn de belangrijkste knelpunten. Wij hebben een aantal mogelijkheden in ons achterhoofd om hier ondersteuning

aan te bieden maar zoals ge zegt, we moeten eerst de analyse daarvan afwachten door de deputatie maar ook door onze eigen provinciale diensten. Ondertussen hebben we daar al 50.000 euro voor voorzien om volgend jaar daarvoor de nodige maatregelen te nemen. Het staat ingeschreven onder de noemer evenementen, niet omdat dat noodzakelijk zal leiden tot een nieuwe Dag van de Recreatiedomeinen, maar wel omdat dit het mogelijk maakt, als wij zo'n nieuw beleid hebben, om die vormgeving ook door middel van een startmoment of een gelijkaardig initiatief als de Dag van de Recreatiedomeinen en dan misschien iets kleinschaliger, mogelijk te maken als startmoment om een iets gestructureerdere samenwerking in de toekomst mogelijk te maken. Maar het startschot is gegeven. De eerste financiering is voorzien en de studie is afgerond waaruit we de komende maand de conclusies zullen trekken. Doe ik verder nog met Patrimonium?

De heer voorzitter

Ge zijt goed bezig.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u, meneer de voorzitter, dat had ik nodig. Dan de vraag van collega Stockman en de zwarte pietten op de daken. Wij hebben nog maar vorige maand goedkeuring verleend in deze provincieraad om een onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking op te starten voor de verhuring van provinciale daken voor het plaatsen van fotovoltaïsche panelen. We hebben inderdaad een aantal daken die in behoorlijk slechte staat waren, reeds in orde gezet, gerenoveerd. PTI Zottegem was daarbij en PTI Ninove. Beide zijn in uitvoering. Ninove is in uitvoering, Zottegem is in aanbesteding. Bovendien is dat het dossier dat hier is goedgekeurd

In het bestek werd voorzien dat eenmaal tijdens de huurtijd van twintig jaar die zonnepanelen kosteloos moeten verwijderd worden om de renovatie van het dak mogelijk te maken. Bij de dakrenovaties van Ninove en Zottegem of bij uitbreiding van alle dakwerken worden geen bijzondere maatregelen genomen om het plaatsen van zonnepanelen makkelijker te maken. De renovaties dienen in eerste instantie om uw dak sterk en energiezuinig te maken, pas in tweede instantie om te zien of zonnepanelen mogelijk zijn. In het contract over de verhuring van de daken zullen inschrijvers zelf een voorstel opmaken waarbij ze enerzijds rekening houden met de beperkingen van een dak en anderzijds met de door hen voorgestelde PV-panelen en de draagkracht van het dak. Bij de dakrenovaties die wij zelf uitvoeren wordt natuurlijk gekozen voor allerlei duurzame materialen en de verwijdering van allerlei overvloedige schouwen en verluchtingspijpen. Dus als we zelf de renovaties van die daken doen, dan houden we er natuurlijk rekening mee dat overvloedigheden kunnen verwijderd worden zodanig dat er zoveel mogelijk zonnepanelen op geplaatst kunnen worden. Als we nieuwe gebouwen optrekken houden we daar natuurlijk ook rekening mee. Maar in het dossier dat nu vertrekt om zonnepanelen op onze bestaande daken te leggen gaan we niet specifiek aan de eigenaar van die panelen maatregelen opleggen om allerlei constructies af te breken of weg te nemen op de daken.

Het antwoord op de vraag van Mark Joris: ik denk dat er een misverstand is. Het bedrag voor het groot onderhoud is, denk ik, jaar na jaar hetzelfde. In 2010, denk ik, zijn we gestart met 2.350.000 euro maar in de loop van het jaar werden die kredieten wel specifiek toegekend aan de gebouwen waardoor er via begrotingswijzigingen van die algemene pot bedragen afgaan die worden toegewezen aan specifieke gebouwen. Het bedrag van 1.040.000 euro dat nu in de lijst staat is eigenlijk de stand van zaken van augustus 2010 na budgetwijziging. U vergelijkt waarschijnlijk met het cijfer dat in augustus 2010 in het budget stond maar niet het cijfer dat wij eind vorig jaar hier in de provincieraad hebben goedgekeurd. Toen was er sprake van 2.350.000 euro en in 2011 voorzien we 2.430.000 euro, dus een stijging van 80.000 euro. Die stijging van 80.000 euro is eigenlijk voor asbestverwijdering en beveiliging van onze daken.

Tot hier, voorzitter, mijn antwoord.

De heer voorzitter

Dank u wel. Vraagt nog iemand het woord? Meneer De Knijf.

De heer De Knijf

Meneer de voorzitter, geachte collega's, op mijn vraag heb ik toch maar gedeeltelijk antwoord gekregen want de hoofdbekommernis is in feite niet dat er evenementen gebeuren in Puyenbroeck. Ik had Halloween op zondag naar voren gebracht als een voorbeeld. Het is maar een voorbeeld want in feite duidt dit evenement alleen aan dat ook hetgeen dat wijzelf organiseren, niet vlekkeloos verloopt. De hoofdzaak is in feite die grootschalige projecten georganiseerd door externen. Dat is in feite naar onze mening het grote probleem in dit domein. Dus ik vraag me af: heb ik het goed begrepen als ik stel dat het antwoord op mijn vraag: zou het niet meer aangewezen zijn om over te schakelen naar kleinschalige projecten, nee is. U blijft er dus bij dat die grootschalige evenementen daar moeten blijven geprogrammeerd worden.

De heer voorzitter

Meneer Hertog

De heer gedeputeerde Hertog

De meeste evenementen op onze domeinen, ook op Puyenbroeck, zijn kleinschalige evenementen. Het zijn enkel die grootschalige die eruit springen en die een budgettaire impact hebben die herkenbaar is in het budget maar het meeste wat daar gebeurt is kleinschalig. Zondagswandelingen en dergelijke zijn allemaal kleinschalige evenementen. Die paar grootschalige pikt u eruit en daarvan zegt u: het zijn uitsluitend nog grootschalige evenementen en de kleinschalige komen in de verdrinking. Dat is natuurlijk niet waar. De overgrote meerderheid is kleinschalige evenementen. Er zijn een paar grootschalige, ook om de bekendheid te vergroten en ook om onze evenementen-infrastructuur zo efficiënt en zo economisch mogelijk te beheren. Je moet af en toe een belangrijke infrastructuur ook kunnen verhuren maar wij organiseren eigenlijk niet zo heel veel grootschalige evenementen en die, die er georganiseerd worden zijn eigenlijk tot ieders tevredenheid georganiseerd. U hebt gelijk, er zal weleens een technofestival zijn waar 20.000 mensen naar toe komen en waar één persoon op cocaïnebezit is betrapt. Dat is juist.

De heer voorzitter

Zijn er nog vragen? Meneer Hertog, ge zijt ervan af. U had 29 tussenkomsten, meneer Hertog. Meneer Dauwe heeft er 30. Dat zal geen probleem zijn. Wilt gij eens kijken misschien en uw collega even begeleiden naar de raadszaal. We gaan beginnen. We gaan twee algemene tussenkomsten houden, laten repliceren en dan is het gedaan vandaag. We gaan morgen weer door. We zitten ruim en moeten niet onnozel doen. Dus vandaag de twee algemene tussenkomsten over leefmilieu met repliek van de gedeputeerde en morgen beginnen we met de tussenkomst van mevrouw De Cock. Dames en heren, we zijn al door de helft. We zijn tot vandaag al door 60 tussenkomsten heen. Ik stop na de repliek van meneer Dauwe als hij komt. Anders zal het natuurlijk voor morgen zijn. We zijn ruim. Als het dringend is zijn we nerveuzer. Mevrouw Verheirstraeten, u heeft het woord voor een algemene tussenkomst over leefmilieu. En meneer Franck, gij houdt u klaar.

Mevrouw Verheirstraeten

Natuur is het allermooiste kunstwerk dat op de wereld bestaat. Dat zei de député een paar jaar geleden en dat is ons bijgebleven. We kunnen dat alleen maar beamen. We weten dat er een grote bekommernis is over het groen in onze provincie. Er worden hiervoor heel wat inspanningen gedaan met resultaten die mogen gezien worden. Ook op het vlak van educatie mag onze provincie fier zijn en ik vernoem hier graag het werk van de Kaaihoeve en heel het gebeuren van MOS, milieuopvoeding op school. De provincie scoort hier heel hoog mee. De hoeveelheid bossen ligt echter aan de lage kant. We weten dat de député dat ook ter harte neemt en dat het de bedoeling is bosaanplantingen aan te brengen. We hopen dan ook dat komend jaar die bosaanplantingen in onze provincie daadwerkelijk zullen stijgen. Voor de regionale landschappen in Oost-Vlaanderen wordt er intensief gewerkt rond milieu, bos en natuur. Momenteel zijn de drie regionale landschappen werkzaam en ze zijn onzes inziens van onschatbare waarde voor de regio's waarin ze werken. Tot op heden blijft er echter in dit verband een blinde vlek in onze provincie zijnde het Waasland. We hopen dat de vooruitzichten om ook hier een regionaal landschap op te richten met de verschillende gemeenten in het Waasland rooskleurig zijn. Het is belangrijk voor deze regio om daar op korte termijn ook te werken naar een vierde regionaal landschap. Ten slotte wil ik nog wijzen op het belang van een goede samenwerking met de gemeenten. De provincie kan een belangrijke rol spelen door de gemeenten te ondersteunen en de onderlinge samenwerking tussen hen en met de provincie te stimuleren. In het verleden werd ondersteuning verleend bij sensibilisering naar de bevolking toe over tal van milieuproblematieken, energie, toelagen bij het bouwen enzovoort. Er werden regelmatig regiovergaderingen georganiseerd in samenwerking met de gemeente en we denken dat deze vorm van samenwerking nog verder moet uitgebouwd worden. Niet onbelangrijk zijn eveneens de milieucontracten die afgesloten worden met de gemeente en ook hier denken we dat dit bijzonder moet gestimuleerd en opgevolgd worden. We kijken dan ook hoopvol naar de toekomst wat het leefmilieu betreft. Dank u wel.

De heer voorzitter

Dank u wel. Meneer Franck.

De heer Franck

Dank u. Collega's, zeer passend werd in de Morgen van deze week de titel 'De Kaasschaaf met Bloed' gehanteerd over het beleid van de Vlaamse regering. Deze regering, samengesteld door CD&V, sp.a en N-VA voert een rigoureuze beleid om haar begroting in evenwicht te krijgen. Zonder onderscheid en visie wordt een vermindering van subsidies gehanteerd, dikwijls tegen de gemaakte afspraken in met zware gevolgen voor o.a. tewerkstelling en de culturele, welzijns- en milieuorganisaties. Milieu was voor deze regering geen belangrijk issue. De minister die als Chinese vrijwilliger aangeduid werd om het departement te bevolken heeft nog geen blijk gegeven van enig inzicht, jammer genoeg. Ik weet nu sedert de vorige raad dat ik haar geen superminister mag noemen. Ik ga haar geen superminister noemen. De provincies hebben in het verleden goed werk geleverd. Samen met Europa hebben ze sturend en vernieuwend gewerkt op het milieuvlak. Niet toevallig waren overigens de natuurverenigingen samen met de landbouworganisaties de grootste verdedigers van de provincies op de vergadering van de stakeholders georganiseerd door de VVP in maart van dit jaar. De provincie Oost-Vlaanderen loopt onzes inziens echter de laatste jaren wat achter in zijn enthousiasme voor het milieu. Ons aanvoelen is dat deze deputatie weinig aandacht besteedt aan deze materie. Het is natuurlijk een departement dat geld kost en weinig opbrengt, vandaar dat het in tijden van schaarse middelen niet altijd op de eerste plaats komt. Dit heeft echter verregaande gevolgen. Subsidies die vroeger verleend werden aan projecten, voorzien ter uitvoering van de diverse milieubeleidsplannen, zeker op het vlak van de gemeenten, zijn teruggeschroefd of afgeschaft. Ik verwijst u terug naar de subsidiering tot aankoop van gronden in natuurgebieden die volledig verdwenen is, terwijl er nog altijd aanvragen komen van gemeenten. Wij blijven dit jammer vinden, daar

waar er toch wel geld gevonden wordt voor o.i. nutteloze zaken. Wij vragen dan ook dat er in dit budget geld voorzien wordt voor deze projecten. We juichen toe dat de provincie 100 ha bos wil aankopen in Nazareth. De constructie waarbij de ene overheid, het OCMW van Gent, aan een andere overheid, de provincie Oost-Vlaanderen, verkoopt, komt wat raar over maar het blijkt dat indien wij dit bos niet aankochten, het verloren zou geweest zijn. De provincie Oost-Vlaanderen is eens te meer reddende engel geweest. In een periode waarin dagelijks in Vlaanderen twee voetbalvelden bos verdwijnen zorgen we tenminste voor het behoud van een bos. Is dit genoeg? Jammer genoeg niet. Vlaanderen blijft de minst bosrijke regio van heel Europa. Dat is toch iets waar we de beste in zijn en Oost-Vlaanderen is met West-Vlaanderen de provincie met de minste bossen en het gaat achteruit. De poging om in de omgeving van Gent een parkbos te creëren waarbij ik de verdiensten van de heer gouverneur wil benadrukken, is voorlopig vastgelopen op geldgewin van een aantal bouwpromotoren. Tegen beter weten in hopen we dat dit dossier spoedig op het goede spoor komt. In afwachting pleiten we dat de provincie geld voorziet voor de zogenaamde regionale bossen, een idee dat een aantal jaren geleden teruggelanceerd werd. Het project voorzag ten zuiden van Gent een verbinding te maken tussen het complex van de bossen in Merelbeke en het Aelmoeseneiebos in Oosterzele. Dit is volledig stilgevallen. De provincie heeft hier slechts een beperkt deel van de bossen in haar bezit en geen gronden die als verbindingstukken kunnen fungeren. Daarom steunen we ten volle de suggestie van collega Liebaut in zijn pleidooi voor de verbinding van het Kloosterbos met het bosgebied(niet verstaanbaar) Moerbeke. Beloningspunt is dat de provincie daar de nodige gronden in bezit heeft die perfect geschikt zijn om als groene verbindingssas te fungeren tussen de beide bosgebieden. De creatie van een regionaal bos zou daar perfect kunnen en ik laat met pijn in het hart maar toch met plezier het regionaal bos Aelmoeseneie in mijn achtertuin vallen. Onze vraag is of de provincie hier geen werk van kan maken en uiteraard middelen voorzien. Tot slot wil ik hier de VZW-raad toch even aanhalen. Deze VZW heeft goed werk geleverd op het vlak van de bestrijding van o.a. de muskusrat en is eigenlijk een beetje het slachtoffer geworden van haar succes. De uitbreiding van de controle naar exotische plantenaanwas in niet-bevaarbare waterlopen was zeker te verdedigen. Wanneer ik nu hoor in de vorige raad en in een tussenkomst rond landbouw dat men deze VZW zou willen inschakelen voor het verdelgen van kauwen of zelfs voor de uitroeiing van vossen, hebben we daar toch onze bedenkingen bij. Ik mag aannemen dat deze zaken niet in de oorspronkelijke statuten van de VZW stonden en we zullen bij een eventuele vernieuwing van deze statuten ons zeker verzetten tegen deze zaak. Dank u.

De heer voorzitter

Meneer Dauwe, ik heb dus afgesproken met u dat u zou antwoorden op de beide algemene tussenkomsten en dan sluit ik vandaag de raad en komen we morgen weer samen om 14.00 uur. Meneer Liebaut.

De heer De Roo

Ik wil gewoon even reageren op het feit dat men altijd stelt: men rekent in voetbalvelden, minder bos in Oost-Vlaanderen maar het heeft zo zijn redenen dat het bosbestand mindert. Bij ons in de gemeente hebben we Maldegem veld bijvoorbeeld dat beheerd wordt door Natuurpunt. Zij hebben in totaal zo'n kleine 100 ha bos aangekocht. Zij hebben een natuurbeheersplan opgemaakt dat goedgekeurd is destijds door een andere, waarschijnlijk betere minister en intussen is van die kleine 100 ha bijna 50 ha bos gerooit. Dat is omgeschakeld van bosgebied naar natuurgebied. Hetzelfde in het Drongengoed waar het agentschap voor bos en natuur ook bossen rooit, minder waardevolle bossen weliswaar, dat is zo, maar men zet dus bosgebied om in natuurgebied. Men stelt dus altijd dat er heel wat minder bos is in Vlaanderen maar ik zou toch de rekening eens een keer willen maken hoeveel meer natuurgebied er is in Oost-Vlaanderen en in Vlaanderen. Ik wou dat gewoon even stellen.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut.

De heer Liebaut

In aansluiting op wat de collega gezegd heeft, dat verdwijnen van bos in Vlaanderen: ik betwist de realiteit daar niet van. Alleen denk ik dat de statistiek die u naar voren brengt en die ik ook in de publicaties lees, indrukwekkend is. Dat gaat over een ongelooflijk cijfer in een bijzonder bosarm gebied als Vlaanderen is. Vandaar dat ik een beetje twijfel heb of deze statistiek inderdaad wel klopt en inderdaad overeenstemt met de realiteit. Ik zou toch de suggestie durven doen aan de gedeputeerde – ik weet dat het een ernstige opdracht is voor de administratie – maar dit beeld in leven houden waarbij er inderdaad twee voetbalvelden verdwijnen per dag, zegt u, dus in een enorm tempo, dat er in feite in Vlaanderen bos sneuvelt en dus ook in Oost-Vlaanderen. Om dat beeld dat uiteindelijk een eigen leven is gaan leiden, te doorbreken, zou ik durven pleiten voor toch een keer een ernstige doorlichting van de situatie, in die zin dat de provincie in samenwerking met de gemeenten er toch een keer werk van zou kunnen maken, specifiek Oost-Vlaanderen: wat is de realiteit op het terrein, hoeveel bos komt erbij, hoeveel bos verdwijnt er. Als wij de gemeentebesturen, meneer de député, zouden kunnen mobiliseren om in het kader van onze zorg om de natuur en in het kader van onze zorg om het bos – het is trouwens een opdracht die we gekregen hebben van de Vlaamse regering in het kader van het structuurplan – als we daar inderdaad samen ernstig werk van zouden willen maken, dat we dan zouden komen tot een gefundeerd beeld van de situatie en in tweede instantie niet alleen het doorbreken van dat verhaal dat bestaat en er een ander verhaal van maken, niet om het beter in te kleuren maar gewoon om het ernstiger te maken, gefundeerder, in samenwerking met de gemeentes. En een tweede zaak is dat we toch ook als provinciebestuur eens een antwoord zouden bieden op de eerder gestelde vraag naar een jaarlijkse rapportage van de inspanningen die wij omtrent de bosuitbreiding doen, zodanig dat wij eens een keer een beeld krijgen van hoeveel ha bos er door bemiddeling van de provincie dit jaar zijn bijgekomen, volgend jaar Dan kunnen we de zaak cijfermatig volgen. Ik heb daar eerder voor gepleit maar ik denk dat we op die manier toch een aantal argumenten die door onze collega's van Groen naar voren gebracht worden, misschien zouden kunnen ondervangen. Dus 1) komen tot een reële doorlichting van het bosbestand, het kappen en het aanplanten in onze provincie, in samenwerking met de gemeente en 2) wat doen we zelf en laat ons dat een keer cijfermatig uitdrukken jaar na jaar. Dat is mijn pleidooi.

De heer voorzitter

Eerst meneer de gedeputeerde en dan is er natuurlijk weer mogelijkheid tot debat. Meneer de gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Dauwe

Dank u wel, meneer de voorzitter van de provincieraad, achtbare collega's, ik wil vooreerst mevrouw Verheirstraeten en Rik Franck danken voor hun tussenkomsten die er ongetwijfeld toe strekken het milieu- en natuurbesluit in onze provincie niet alleen te handhaven maar in de volgende jaren ook wezenlijk te verbeteren en uit te bouwen. Wat de vraag van mevrouw Verheirstraeten betreft is het inderdaad zo dat wat de bosuitbreiding betreft onze provincie nog steeds niet vooroploopt. Dat is natuurlijk het resultaat van eeuwenlange historische ontbossing en bewoning maar ik kan stellen en zoals collega Liebaut het juist gezegd heeft, dat wij daar in elk geval met de middelen die wij hebben, effectief iets aan doen. Hoe kan de provincie dat doen? Wel, door de bestaande domeinen uit te breiden met de aankoop van

aanpalende gronden en die te bebossen. Wij hebben dat gedaan met het Leen, het Kloosterbos en het Gentbos waar de laatste jaren, achtbare collega Franck en ook mevrouw Verheirstraeten, toch enkele tientallen hectaren konden worden bijgekocht. Een nieuwe mogelijkheid, u hebt het gezegd, is de aankoop van de Hospicebossen in Nazareth waar toch een aaneengesloten blok van 25 tot 28 ha naast het bestaande bos van ongeveer 50 ha voor bosuitbreiding in aanmerking zou kunnen komen. Het is trouwens voorzien op het gewestplan en wij kijken ook vol uit naar de realisatie. Ik kan u zeggen dat de fondsen daarvoor, meneer de voorzitter, op de provinciebegroting 2011 effectief ingeschreven zijn. De tweede bekommernis, mevrouw Verheirstraeten, gaat over de oprichting van een vierde regionaal landschap, meer specifiek in het Waasland. Dat is een idee dat allang leeft, beste collega's, dat indertijd mee werd afgewogen bij de oprichting van het regionaal landschap Schelde-Durme. Op dat moment beschikte deze conceptie van gronden en van dorpen, gemeenten en de stroom, over meer troeven en kreeg voorrang op een eventuele oprichting van een regionaal landschap Waasland, alhoewel het Waasland zeker en vast een dergelijk regionaal landschap waardig is maar u begrijpt dat een oprichting ook een bijkomende financiële consequentie met zich meebrengt en dat nauwkeurig dient afgewogen te worden wat eigenlijk de repercussie is op de provinciebegroting alvorens daarover een definitieve beslissing kan worden genomen door uw raad. Ten slotte kan ik ook wat betreft de samenwerking met de gemeenten stellen dat de samenwerking met de lokale besturen goed is en dat die inderdaad moet onderhouden worden en in de maat van het mogelijke, zelfs verbeterd worden. Onze provincies zijn nog altijd het best geplaatst om een dergelijke samenwerking te realiseren en wij zullen verder wat dan ook en hoe dan ook deze taak blijven vervullen. Nu al gebeurt concrete ondersteuning via de milieuconvenant waar we nog verder en doelgerichter te werk zullen gaan via milieucontracten en ik mag stellen dat wij in liefst 53 van de 65 Oost-Vlaamse gemeenten een dergelijk milieucontract hebben afgesloten. Het is ons streefdoel om in alle gemeenten op die manier de nodige ondersteuning te kunnen bieden via een afsluiting met de 12 nog resterende gemeenten en hieraan wordt echt gewerkt door onze diensten. Wat het antwoord betreft op de vraag en suggestie van collega Franck, is het inderdaad zo dat voor ons bestuur ook de gevolgen merkbaar zijn voor het milieu en met name het feit dat de projectsubsidies in het kader van de provinciale milieuconvenant sterk werden verminderd van 245.000 naar 100.000 euro. Dat is een gegeven waar we mee geconfronteerd worden en waar wij verder mee moeten werken. Maar niettegenstaande deze budgettaire impact wenst ons bestuur resoluut – en ik beklemtoon dat – op de ingeslagen weg verder te gaan en wijzigt principieel niets aan het milieubeleid op zich zodat al de bestaande en geplande projecten, voorbereid in 2009 en 2010, in 2011 kunnen uitgevoerd worden. In het kader van het provinciaal natuurbeleid werd dus – ik heb het zojuist gezegd, het is geen antwoord op de vraag van mevrouw Verheirstraeten – een extra subsidie voorzien voor de aankoop van het geheel toch 75 ha Hospicebossen en dus aanpalende bosuitbreidinggebieden in Nazareth. U hebt het aangehaald. Inderdaad, ook op het parkbos wordt verder gefocust. Onze provincie werkt, de heer gouverneur is voorzitter en heeft mij gevraagd om die functie tijdelijk op me te nemen. Er wordt verder gewerkt met de uitbreiding van het parkbos. Er is een vergadering voorzien volgende week. U weet dus dat een aantal elementen de concrete realisatie bemoeilijken doordat men de raad van state heeft ingeroepen voor een aantal subdossiers. Daar kan de provincie of geen enkele beleidsmaker iets aan doen. Dan is het ook zo dat in de provinciale begroting misschien niet expliciet gelden voor andere aankopen van natuurgebieden of bosgebieden voorzien zijn maar ik kan u verzekeren dat die gelden latent aanwezig zijn en dat, wanneer de gelegenheid zich voordoet, onmiddellijk de mogelijkheid bestaat om deze gelden ter beschikking te stellen voor de aankoop of voor het verwerven, het realiseren van bepaalde natuur- of milieubeleids-projecten.

De heer voorzitter

Dank u wel, meneer Dauwe. Vraagt nog iemand het woord? Meneer Franck.

De heer Franck

Heel kort op wat collega Liebaut vraagt. In principe kan het agentschap Natuur en Bos morgen zeggen hoeveel bos er verdwenen is tussen 2001 en 2010. Echt grote onderzoeken moeten daar dus niet echt voor gebeuren. Ten tweede kijk ik eigenlijk een beetje uit naar de gedeputeerde die zegt: oké, wij gaan met de gemeenten verder contracten afsluiten enzovoort maar de provincie sponsort geen aankoop van natuurgebieden meer die aangekocht worden door natuurverenigingen, terwijl dat in een overeenkomst staat en die overeenkomst bestaat nog altijd. Het reglement bestaat nog altijd maar als bepaalde gemeenten daar een beroep op willen doen gaat dat niet meer, want er is geen geld meer. Het draait altijd een beetje om. Op den duur zeggen ze: er zijn weinig aanvragen, dus we gaan geen geld meer voorzien, maar misschien is het omdat er in het verleden te weinig geld voorzien was waardoor gemeenten zeggen: wij gaan die gebieden niet meer aankopen. Dan denk ik dat je moet kijken, als ge inderdaad contracten afsluit met gemeenten, dat deze ook vervuld moeten worden. Dat betekent dat er ook geld moet voorzien worden.

De heer voorzitter

Meneer Liebaut en dan meneer Dauwe.

De heer Liebaut

Voorzitter, dubio ergo sum. Ik twijfel, dus ik besta. Natuur en Bos zijn gezag. Wie ben ik om dat te betwisten? Alleen denk ik dat ze bijvoorbeeld geen rekening houden met wat onze collega hier net heeft beschreven over zijn eigen gemeente maar wat zich natuurlijk ook in zo veel andere gemeenten heeft voorgedaan en zich voordoet, namelijk het omturnen van bosgebieden naar natuurgebied. Bij al de kapvergunningen die verleend zijn heeft men rekening gehouden met de heraanplantingen want dat cijfer dat vermeld wordt, namelijk twee voetbalvelden per dag die zouden verdwijnen in Vlaanderen, in het bosarme Vlaanderen, dan vraag ik me af: wat blijft er na één jaar, wat blijft er na vijf jaar nog over van dat bosgebied? Dat is zo indrukwekkend als cijfer dat ik inderdaad mijn twijfels heb, vandaar dat ik reduceer naar het lagere niveau. Laat ons dat een keer in alle ernst bekijken en laten tellen zodat we inderdaad een correct beeld krijgen van de situatie in Oost-Vlaanderen. Dat is mijn vraag aan de gedeputeerde. Ik weet dat het een zware vraag is voor de administratie maar ik denk dat het de moeite loont. Ik weet dat de gedeputeerde een groot bosliefhebber is. Ik deel daarin zijn sympathie. Dus ik denk dat we inderdaad wat moeten doen. Ik heb die vraag gesteld, meneer de gedeputeerde, maar ik zal de vraag nog een keer stellen. Er ligt nog een heel pak hectaren ter hoogte van Puyenbroeck. Ze liggen niet op mijn maag maar het zou toch interessant zijn, des te meer omdat ze wanneer we ze zouden beplanten, we planten krijgen tot aan de Moervaart en op die manier een verbinding kunnen maken op eigen gronden tussen Puyenbroeck en het Heidebos. Het Heidebos is geen provinciaal bezit. Het is onder beheer van Natuurpunt maar het is een uitzonderlijke gelegenheid om er inderdaad relatief snel – ik vermoed dat er een aantal pachtvergoedingen voor betaald moeten worden, helaas, maar ik begrijp niet dat de provincie nog grond aankoopt, zo veel hectaren aankoopt – het spijt me dat de vroegere gedeputeerde Van Gaeveren, weg is. Die weet er meer over – dus grond aankoopt zonder inderdaad de pachters uit te winnen. Als dat zwaar is, goed, weer een mysterie meer, maar mij lijkt het toch wel nuttig dat we inderdaad zouden komen tot aanwending van die gronden die ons eigendom zijn en die inderdaad op die manier een heel mooi bosgebied in Meer zouden kunnen realiseren en bovendien een verbinding maken tussen twee schitterende domeinen. Dat was de tweede vraag.

De heer voorzitter

Dank u wel. Nu meneer Fiers en dan meneer Joris. Meneer Fiers vroeg het eerst. Meneer Fiers.

De heer Fiers

Dank u, voorzitter. Ingaand op de vragen van collega's De Roo en Liebaut: dat cijfermateriaal is heel makkelijk opspoorbaar. Ik heb het via internet aangetoond en meteen kunnen opsporen. Wij zijn uitgegaan van een aantal cijfers van het ANB (Agentschap Natuur en Bos) en de Vereniging Bossen in Vlaanderen (VBV), een van de belangrijke stakeholders. Het gaat inderdaad over de bruto ontbossingcijfers, 1,5 ha voetbalveld per dag. Dit is een trend die zich eigenlijk al vijf jaar doorzet, van af het moment dat het VBV is begonnen die metingen te doen. Er is een zekere compensatie voor en sommige bossen die op een andere plaats worden gecompenseerd blijven toch netto ontbossers terwijl alle andere landen in Europa eigenlijk geen netto ontbossers meer zijn maar bossen bijplanten. Dus bij ons gaat die trend in negatieve zin. Als je bekijkt in welke mate daar zicht op is voorzover het gaat over vergunde ontbossingen (niet vergunde ontbossingen zijn al veel moeilijker in kaart te brengen) dan gaat het in totaliteit maar over 12 ha bos dat omgezet is in natuur. Op een grote totaliteit is dat 1%. Voor het overige gaat het over allemaal andere bestemmingen waar een vergunde ontbossing is gebeurd door de minister die hier al vaak over de tong is gegaan. Het is heel makkelijk terug te vinden. Ik denk dat de diensten wellicht die cijfers al hebben. We moeten daar geen jaren onderzoek naar doen. Wellicht kunnen we dat in de volgende raad eigenlijk al produceren als we dat zouden willen of zelfs morgen al in een ander antwoord van de gedeputeerde.

De heer voorzitter

Meneer Joris.

De heer Joris

Ik zou in aansluiting op wat de vorige raadsleden gezegd hebben toch nog eens willen terugkomen op een punt van enkele maanden of misschien zelfs al jaren geleden. Als wij zo weinig bos hebben en ik trek dat niet in twijfel en als er al zo veel ontbost wordt, is het dan zinvol om aan het rigoureuze eigen-boom-eerst-beleid vast te houden en bossen of bomen te rooien, soms met honderden tegelijk, omdat ze hier al niet inheems waren in de tijd van Keizer Karel. Dat is een argument dat volgens mij geen hout snijdt als ge mij die woordspeling hier toelaat. Dat zal, ik weet niet voor hoeveel procent van de ontbossing dat instaat maar het is een luxer probleem dat ge u kunt permitteren als ge heel veel bos hebt. Dan kunt ge zeggen: we gaan ons op kwaliteit, op de historische waarde en op raszuivere bossen toeleggen. Dan mag dat allemaal maar wij zitten zo krap in het bos dat wij ons dat niet kunnen permitteren. We moeten hier gewoon pragmatischer zijn. Dank u.

De heer voorzitter

Ik meng mij niet in het debat maar bij het bezoek van de commissie, onder leiding van meneer Dauwe aan Wachtebeke sprak die man, de bosbeheerder, over allochtone bomen die moesten verwijderd worden uit het park. Ik zei: pardon, ik dacht dat het zeker een van hen was. Ik vroeg hem dat en hij zei: meneer, het staat hier vol met kastanjes. Dat is een allochtone boom. De Romeinen hebben hem meegebracht. Het is echt waar, meneer Vercamer, hij zei: de Romeinen hebben hem meegebracht. Hij moet hier weg. Ik denk dat wij hem in fanatisme voorbijgestoken zijn. Meneer De Roo.

De heer Liebaut

Nog heel even. De omschakeling van bosgebied naar natuurgebied: ik twijfel aan uw cijfers. Het kan via internet bij u terechtgekomen zijn maar ik stel vast dat de laatste twee jaar in mijn gemeente alleen al gaat het over 50 ha bos die gerooid zijn, omgeschakeld in heidegebied. Ik heb het Stropersbos in Stekene bezocht. Daar eigenlijk van hetzelfde. Bosgebied gaat daar weg. Men creëert heidegebied. Op zich heb ik daar niets op tegen want ik vind het ook mooi, maar uit de cijfers waarmee gespeeld wordt trek ik toch de conclusie dat het niet helemaal klopt.

De heer voorzitter

Wij gaan eens luisteren naar wat de heer Dauwe ons nog te zeggen heeft.

De heer gedeputeerde Dauwe

Meneer de voorzitter, achtbare collega's, ik wil vooreerst zeggen dat het bosbeheer in Vlaanderen een zaak is van Vlaanderen en dat wij de schoonmoeder van Vlaanderen niet zijn. Dat is toch wel een punt als uitgangsroutte. Wij doen ons best om zoveel mogelijk bos aan te kopen. Ik verzoek trouwens iedereen hier aanwezig en u bent van verscheidene kantons, van verscheidene gemeenten, om alle interessante blokken bosgebied aan de deputatie te signaleren. Bij mijn weten heeft de bevoegde commissie elk voorstel dat er de laatste vier jaar gedaan werd, altijd gunstig geëvalueerd en heeft de eerste gedeputeerde namens het college van deputaties altijd de gelden voorzien die nodig waren om dat te kopen. Altijd. Ten tweede moet ik u zeggen dat ik voorzitter ben van de drie bosgroepen in Vlaanderen, dat ik die vergaderingen altijd strikt volg. U weet dat allemaal, en dat ik dus ervaar dat de collega-bosliefhebbers alles in het werk stellen om uiteraard kleinere percelen bos in de omgeving waar ze wonen, aan te kopen. Dus niet alleen de provincie doet zijn best, ook de private boscijfers en dat is heel belangrijk want het subsidiair tijdsbeginsel enzovoort, u kent dat, wat het privé doet, doet het altijd beter. Ten tweede wordt er gezegd: kijk, men geeft geen subsidies meer aan gemeenten voor de aankoop van bossen voor natuurverenigingen. Dat is ten dele juist. Wij moedigen de gemeenten aan om zelf hun eigen patrimonium uit te breiden en zelf bossen aan te kopen, zoals wij met de provincie zelf aankopen met de bedoeling ze zelf uit te baten omdat wij niet willen datgene wat hier achter mij gezegd wordt, namelijk dat bossen gesloopt worden voor natuurgebieden. Wij hebben een eigen bosbeleidsplan met daarvoor de nodige mensen en de nodige infrastructuur en wij wensen zelf en de bossen in eigendom te behouden om ze zelf optimaal, in functie van het landschap, uit te bouwen. Wij moeten dus onze eigen politieke verantwoordelijkheid nemen om bossen zelf aan te kopen, ze onder ons beheer te houden en ze zelf in het landschap uit te bouwen conform de eigenheid, de autochtoniteit van onze regio.

De heer voorzitter

Meneer Maes.

De heer Maes

Mag ik nog even terugkomen op wat de heer De Roo zegt over de omvorming van bos naar natuur. Ik ken de gemeente Maldegem minder want het is iets te ver om er met de fiets naar toe te rijden maar ik ken wel het Stropersbos al 25 tot 30 jaar dat ik daar verschillende keren per jaar heel graag ga wandelen. Er is inderdaad bos maar bos is wel een verschrikkelijk groot woord want een aanplant van dennen is daar omgezet in natuurgebied. Men heeft daar toch wel een aantal solitaire loofbomen laten staan maar ik nodig meneer De Roo uit om naar een heel mooi gebied te gaan kijken. Het is juist Nederland. Het is over de grens, over de weg Sint-Niklaas-Hulst maar natuur stopt niet bij grenzen. Over de grens heb je een prachtig, een beetje een savannegebied met heel veel solitaire eiken, rijen van solitaire eiken met daartussen grasland. Het is een van de prachtigste gebieden in onze omgeving en ik

denk dat men in het Stropersbos ook een stukske die weg wil opgaan. En ik vind het alleen maar veel mooier worden en ik heb daar absoluut geen spijt dat men die monotone dennenbossen heeft omgezet naar die natuurgebieden.

De heer voorzitter

Ik dank u meneer Maes. Meneer De Roo, uiteraard.

De heer De Roo

Ik heb niet gezegd dat het minder mooi is. Voor alle zekerheid, meneer Maes, ik vind dat wat ze in het Stropersbos gedaan hebben zijn redenen wel zal hebben en ik vind dit waardevol. Ik twijfel alleen over de cijfers.

De heer voorzitter

Vraagt nog iemand het woord? We zitten ruimschoots op agenda Het is 17.00 uur. Ik sluit de vergadering. Morgen begint mevrouw De Cock met de ondervraging van de heer gedeputeerde Dauwe: vragen en suggesties in verband met Tandem. Ik heropen de vergadering morgen om 14.00 uur in hetzelfde lokaal.